

Bryssel 16.3.2017
C(2017) 1657 final

KOMISSION ASETUS (EU) .../...,

annettu 16.3.2017,

kaasun yhdenmukaistettuja siirtotariffirakenteita koskevasta verkkosäännöstä

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

KOMISSION ASETUS (EU) .../...,

annettu 16.3.2017,

kaasun yhdenmukaistettuja siirtotariffirakenteita koskevasta verkkosäännöstä

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maakaasunsiirtoverkkoihin pääsyä koskevista edellytyksistä ja asetuksen (EY) N:o 1775/2005 kumoamisesta 13 päivänä heinäkuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 715/2009¹ ja erityisesti sen 6 artiklan 11 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 715/2009 mukaisesti kaasulle on tarpeen vahvistaa yhdenmukaistettuja siirtotariffirakenteita koskeva verkkosääntö ja määritellä koko unionia koskevat säännöt, joilla pyritään edistämään markkinoiden yhdentymistä, parantamaan toimitusvarmuutta ja lisäämään kaasuverkkojen liittämistä toisiinsa.
- (2) Edellä mainittujen tavoitteiden saavuttamisen kannalta on ratkaisevan tärkeää parantaa siirtotariffirakenteiden ja niiden asettamiseksi käytettävien menettelyjen avoimuutta. Tästä syystä on tarpeen asettaa vaatimukset, jotka koskevat siirtoverkonhaltijoiden tulojen määrittelyyn sekä erilaisten siirtotariffien ja muiden kuin siirtotariffien johtamiseen liittyvien tietojen julkaisemista. Vaatimusten olisi oltava sellaisia, että verkonkäyttäjät voivat helpommin ymmärtää sekä siirtopalveluille että muille kuin siirtopalveluille asetettuja tariffeja sekä sitä, kuinka kyseiset tariffit ovat muuttuneet, kuinka ne asetetaan ja kuinka ne voivat muuttua. Lisäksi verkonkäyttäjien olisi voitava ymmärtää siirtotariffien perustana olevia kustannuksia ja voitava ennakoida tulevia siirtotariffeja kohtuullisessa määrin. Tässä asetuksessa esitetyt avoimuusvaatimukset yhdenmukaistavat edelleen asetuksen (EY) N:o 715/2009 liitteessä I olevan 3.1.2 kohdan a alakohdassa vahvistettua sääntöä.
- (3) Sen jälkeen, kun otto- ja syöttöjärjestelmän käsite otettiin käyttöön asetuksella (EY) N:o 715/2009, siirtokustannukset eivät ole enää liittyneet suoraan yhteen yksittäiseen reittiin, sillä otto- ja syöttökapasiteetin osalta sopimukset voidaan tehdä erikseen ja verkonkäyttäjää varten kaasua voidaan siirtää mistä tahansa ottokohdasta mihin tahansa syöttökohtaan. Tässä kehyksessä siirtoverkonhaltija päättää, mikä on tehokkain tapa kaasun virtaukselle järjestelmän läpi. Sen vuoksi kyseisen järjestelmän kohtuullisen kustannusvastaavuuden ja kustannusten ennustettavuuden saavuttamiseksi ja varmistamiseksi on siirtotariffien määrittelyn perustana käytettävä viitehintamenetelmää, joka käsittää tietyt kustannustekijät. Olisi esitettävä pääperiaatteet yhtenäisen ja avoimen viitehintamenetelmän soveltamista varten. Ehdotettua viitehintamenetelmää koskevasta kuulemisvelvoitteesta olisi säädettävä.

⁽¹⁾ EUVL L 211, 14.8.2009, s. 36.

Jos ehdotettu viitehintamenetelmä ei ole kapasiteetin mukaan painotettu etäisyysperusteinen viitehintamenetelmä, viimeksi mainittua olisi käytettävä verrokkina ehdotetulle viitehintamenetelmälle.

- (4) Varastointilaitoksiin ja niistä pois suuntautuvan siirron päällekkäisen laskutuksen välttämiseksi tässä asetuksessa olisi säädettävä vähimmäisalennuksesta, joka kyseisen infrastruktuurin yleisenä piirteenä parantaa järjestelmän joustavuutta ja toimitusvarmuutta. Varastointilaitokset, jotka ovat suoraan yhteydessä kahden tai useamman siirtoverkonhaltijan siirtojärjestelmiin toisiinsa suoraan kytketyissä otto- ja syöttöjärjestelmissä tai samanaikaisesti yhteen siirtojärjestelmään ja yhteen jakelujärjestelmään, mahdollistavat kaasun siirron toisiinsa suoraan kytkettyjen järjestelmien välillä. Alennuksen soveltaminen varastointilaitoksiin yhteydessä olevissa otto- tai syöttökohdissa tapauksissa, joissa varastointilaitoksia käytetään kaasun siirtoon toisiinsa suoraan kytkettyjen järjestelmien välillä, hyödyttäisi asianomaisia verkonkäyttäjiä verrattaessa niitä muihin verkonkäyttäjiin, jotka varaavat kapasiteettituotteita ilman alennusta yhteenliitäntäpisteissä tai käyttävät varastointilaitoksia kaasun siirtoon saman järjestelmän sisällä. Tällä asetuksella olisi otettava käyttöön mekanismit tällaisen syrjinnän välttämiseksi.
- (5) Toimitusvarmuuden parantamiseksi olisi harkittava alennusten myöntämistä nesteytetyn maakaasun käsittelylaitoksiin yhteydessä olevien ottokohtien osalta sekä sellaiseen infrastruktuuriin yhteydessä olevien otto- ja syöttökohtien osalta, joka on kehitetty lopettamaan jäsenvaltioiden eristyneisyys kaasunsiirtojärjestelmiensä suhteen.
- (6) Tietyissä otto- ja syöttöjärjestelmissä siirtoverkonhaltijat siirtävät kaasua merkittävästi enemmän muihin järjestelmiin kuin kulutusta varten omaan otto- ja syöttöjärjestelmäänsä. Näin ollen viitehintamenetelmiin olisi sisällyttävä mekanismit, jotka suojaavat kyseisiä sidoksissa olevia asiakkaita suuriin kauttakulkuvirtoihin liittyviltä riskeiltä.
- (7) Verkonkäyttäjiltä veloitettavien siirtotariffien vakauden parantamiseksi, rahoitusvakauden edistämiseksi ja siirtoverkonhaltijoiden tuottoon ja kassavirtatilanteeseen kohdistuvien haitallisten vaikutusten välttämiseksi olisi määriteltävä periaatteet tuoton täsmäyttämistä varten.
- (8) Lisäksi olisi esitettävä hinnoitteluperiaatteita koskevat säännöt komission asetuksen (EU) N:o NEWCAM XXX 26–30 artiklassa esitetyn menettelyn mukaisesti markkinapohjaisella tavalla toteutettua kapasiteetin laajennusta varten. Niitä tapauksia varten, joissa kapasiteetin laajennus johtaa ristiintukemiseen tasolla, joka ei ole perusteltu, koska sidoksissa olevat asiakkaat olisivat alttiina suurelle osalle volyyimiriskistä, tällä asetuksella olisi otettava käyttöön mekanismit kyseisten riskien lieventämiseksi.
- (9) Tätä asetusta olisi sovellettava vapautuksen piiriin kuulumattomiin osiin niissä merkittävässä uusissa infrastruktuureissa, jotka ovat saaneet direktiivin 2009/73/EY 36 artiklan nojalla vapautuksen mainitun direktiivin 41 artiklan 6, 8 ja 10 kohdan soveltamisesta. Tapauksissa, joissa yhdysputkien erityinen luonne on tunnustettu Euroopan tasolla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/73/EY² 36

(²) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/73/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, maakaasun sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/55/EY kumoamisesta (EUVL L 211, 14.8.2009, s. 94).

artiklan mukaisella vapautuksella tai muulla tavalla, kansallisilla sääntelyviranomaisilla olisi oltava valtuudet myöntää poikkeus sellaisista tämän asetuksen vaatimuksista, jotka vaarantaisivat kyseisten yhdysputkien tehokkaan toiminnan.

- (10) Tämä asetus ei rajoita EU:n kilpailusääntöjen eikä kansallisten kilpailusääntöjen soveltamista, etenkin rajoittavia sopimuksia koskevan kiellon (Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 101 artikla) ja määräävän aseman väärinkäyttöä koskevan kiellon (Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 102 artikla) soveltamista. Yhdenmukaistetut siirtotariffirakenteet olisi suunniteltava siten, että vältetään toimitusketjun loppupään markkinoiden sulkeminen.
- (11) Tämän asetuksen täytäntöönpanomenettelyjen yhdenmukaistamiseksi kansallisten sääntelyviranomaisten ja siirtoverkonhaltijoiden olisi otettava huomioon parhaat käytännöt ja pyrkimykset. Energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyöviraston ja kansallisten sääntelyviranomaisten olisi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 713/2009³ 7 artiklan mukaisesti varmistettava, että kaasun yhdenmukaistettuja siirtotariffirakenteita koskevat säännöt otetaan käyttöön mahdollisimman toimivalla tavalla koko unionissa.
- (12) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat direktiivin 2009/73/EY 51 artiklalla perustetun komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan verkkosääntö, jossa esitetään kaasun yhdenmukaistettuja siirtotariffirakenteita koskevat säännöt, mukaan luettuina viitehintamenetelmän soveltamista, siihen liittyviä kuulemis- ja julkaisuvaatimuksia sekä rajahinnan laskemista vakioituille kapasiteettituotteille koskevat säännöt.

2 artikla Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan kaasunsiirtoverkkojen kaikkiin ottokohtiin ja kaikkiin syöttökohtiin lukuun ottamatta III, V ja VI lukua, 28 artiklaa ja 31 artiklan 2 ja 3 kohtaa ja IX lukua, joita sovelletaan ainoastaan yhteenliitännäispisteisiin. Asetuksen III, V ja VI lukua, 28 artiklaa ja IX lukua sovelletaan kolmansista maista tulevan siirron ottokohtiin tai kolmansiin maihin suuntautuvan siirron syöttökohtiin, tai molempiin, jos kansallinen sääntelyviranomainen päättää soveltaa kyseisissä kohdissa komission asetusta (EU) NEWCAM XXX.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 713/2009, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyöviraston perustamisesta (EUVL L 211, 14.8.2009, s. 1).

2. Tätä asetusta ei sovelleta jäsenvaltioissa, joille on myönnetty poikkeus direktiivin 2009/73/EY 49 artiklan nojalla, kyseisen poikkeuksen soveltamisaikana.

3 artikla *Määritelmät*

Tässä asetuksessa sovelletaan asetuksen (EY) N:o 715/2009 2 artiklan, komission asetuksen (EU) NEWCAM XXX 3 artiklan, komission asetuksen (EU) N:o 312/2014⁴ 3 artiklan, komission asetuksen (EU) 2015/703⁵ 2 artiklan sekä direktiivin 2009/73/EY 2 artiklan määritelmiä. Lisäksi tässä asetuksessa tarkoitetaan

1. 'viitehinnalla' otto- ja syöttökohdissa sovellettavaa ja kapasiteettiin perustuvia siirtotariffeja asetettaessa käytettävää kiinteän kapasiteetin kapasiteettituotteen hintaa, joka on voimassa yhden vuoden;
2. 'viitehintamenetelmällä' viitehintojen johtamiseksi käytettävää menetelmää, jota sovelletaan siihen osaan siirtopalvelujen tuottoa, joka on tarkoitus kattaa kapasiteettiin perustuvilla siirtotariffeilla;
3. 'järjestelmällä, jossa ei ole hintakattoa' sääntelyjärjestelmää, jonka puitteissa määritellään siirtoverkonhaltijalle sallittu tuotto direktiivin 2009/73/EY 41 artiklan 6 kohdan a alakohdan mukaisesti, kuten tuoton ylärajaa, tuottoastetta ja kustannusvoittolisää (cost plus) koskeva järjestelmä;
4. 'muiden kuin siirtopalvelujen tuotolla' sitä osaa sallitusta tai tavoitetuotosta, joka katetaan muilla kuin siirtotariffeilla;
5. 'sääntelykaudella' ajanjaksoa, jonka osalta määritellään sallittua tai tavoitetuottoa koskevat yleiset säännöt direktiivin 2009/73/EY 41 artiklan 6 kohdan a alakohdan mukaisesti;
6. 'siirtopalvelujen tuotolla' sitä osaa sallitusta tai tavoitetuotosta, joka katetaan siirtotariffeilla;
7. 'siirtotariffeilla' maksuja, jotka verkonkäyttäjät maksavat niille tarjotuista siirtopalveluista;
8. 'järjestelmän sisäisellä verkon käytöllä' kaasun siirtoa otto- ja syöttöjärjestelmän sisällä samaan järjestelmään yhteydessä oleville asiakkaille;
9. 'järjestelmien välisellä verkon käytöllä' kaasun siirtoa otto- ja syöttöjärjestelmän sisällä toiseen järjestelmään yhteydessä oleville asiakkaille;
10. 'homogeenisella kohtien ryhmällä' ryhmää, joka muodostuu yhdentyyppisistä seuraavassa luetelluista kohdista: otto-yhteenliitântäkohdat, syöttö-yhteenliitântäkohdat, kotimaan ottokohdat, kotimaan syöttökohdat, varastointilaitoksiin yhteydessä olevat ottokohdat, varastointilaitoksiin yhteydessä olevat syöttökohdat, nesteytetyn maakaasun käsittelylaitoksiin yhteydessä olevat ottokohdat, nesteytetyn maakaasun käsittelylaitoksiin yhteydessä olevat syöttökohdat ja tuotantolaitoksiin yhteydessä olevat ottokohdat;

(⁴) Komission asetus (EU) N:o 312/2014, annettu 26 päivänä maaliskuuta 2014, kaasunsiirtoverkkojen tasehallintaa koskevan verkkosäännön vahvistamisesta (EUVL L 91, 27.3.2014, s. 15).

(⁵) Komission asetus (EU) 2015/703, annettu 30 päivänä huhtikuuta 2015, yhteentoimivuuteen ja tiedonvaihtoon liittyviä sääntöjä koskevan verkkosäännön vahvistamisesta (EUVL L 113, 1.5.2015, s. 13).

11. 'sallitulla tuotolla' sellaista siirtoverkonhaltijan tiettynä ajanjaksona tietyn sääntelykauden aikana tarjoamien siirtopalvelujen ja muiden kuin siirtopalvelujen kokonaistuottoa, jonka kyseinen siirtoverkonhaltija on järjestelmän, jossa ei ole hintakattoa, puitteissa oikeutettu saamaan ja joka määritellään direktiivin 2009/73/EY 41 artiklan 6 kohdan a alakohdan mukaisesti;
12. 'siirtopalveluilla' säänneltyjä palveluja, joita siirtoverkonhaltija tarjoaa otto- ja syöttöjärjestelmän sisällä tapahtuvaa siirtoa varten;
13. 'muilla kuin siirtotariffeilla' maksuja, jotka verkonkäyttäjät maksavat niille tarjotuista muista kuin siirtopalveluista;
14. 'tavoitetuotolla' asetuksen (EY) N:o 715/2009 13 artiklan 1 kohdassa esitettyjen periaatteiden mukaisesti lasketun siirtopalvelujen odotetun tuoton ja siirtoverkonhaltijan tiettynä ajanjaksona tietyn sääntelykauden aikana hintakattojärjestelmän puitteissa tarjoamille palveluille odotetun muiden kuin siirtopalvelujen tuoton summaa;
15. 'muilla kuin siirtopalveluilla' säänneltyjä palveluja, jotka eivät ole siirtopalveluja eivätkä asetuksella (EU) N:o 312/2014 säänneltyjä palveluja ja joita siirtoverkonhaltija tarjoaa;
16. 'kertoimella' tekijää, jota sovelletaan kulloinkin kyseessä olevaan osaan viitehinnasta vakioidun muun kuin vuosikapasiteettituotteen rajahinnan laskemiseksi;
17. 'hintakattojärjestelmällä' sääntelyjärjestelmää, jonka puitteissa vahvistetaan tavoitetuottoon perustuva siirtotariffin enimmäismäärä direktiivin 2009/EY/73 41 artiklan 6 kohdan a alakohdan mukaisesti;
18. 'kustannustekijällä' siirtoverkonhaltijan toiminnan kustannuksiin keskeisesti vaikuttavaa tekijää, kuten etäisyyttä tai teknistä kapasiteettia;
19. 'otto- tai syöttökohtien ryppäällä' homogeenista kohtien ryhmää tai otto- tai syöttökohtien ryhmää, jossa kohdat sijaitsevat lähellä toisiaan ja joka katsotaan viitehintamenetelmää sovellettaessa yhdeksi otto- tai syöttökohdaksi;
20. 'virtausskenaariolla' ottokohdan ja syöttökohdan yhdistelmää, joka kuvastaa todennäköisten tarjonta- ja kysyntämallien mukaista siirtoverkon käyttöä ja johon liittyy vähintään yksi putkireitti mahdollistaen kaasun virtauksen siirtoverkkoon ottokohdassa ja ulos siirtoverkosta syöttökohdassa riippumatta siitä, onko kapasiteetista tehty sopimukset kyseisissä otto- ja syöttökohdissa;
21. 'kausitekiällä' kysynnän vaihtelua vuoden aikana kuvaavaa tekijää, jota voidaan soveltaa yhdessä asiaankuuluvan kertoimen kanssa;
22. 'kiinteällä maksettavalla hinnalla' 24 artiklan b alakohdan mukaisesti laskettua hintaa, jossa rajahintaan ei tehdä mukautuksia;
23. 'tariffikaudella' ajanjaksoa, jonka aikana sovelletaan tietyntasoista viitehintaa; sen vähimmäispituus on yksi vuosi ja enimmäispituus on sääntelykauden pituus;
24. 'sääntelytilillä' tiliä, jolla järjestelmässä, jossa ei ole hintakattoa, yhdistetään vähintään ali- ja ylijäämäinen siirtopalvelujen tuotto;
25. 'huutokauppareemiolla' selvityshinnan ja rajahinnan välistä eroa huutokaupassa;
26. 'vaihtelevalla maksettavalla hinnalla' 24 artiklan a kohdan mukaisesti laskettua hintaa, jossa rajahintaan voidaan tehdä mukautuksia esimerkiksi täsmäyttämällä

tuottoa, mukauttamalla sallittua tuottoa tai mukauttamalla ennakoitua sovittua kapasiteettia.

4 artikla

Siirtopalvelut ja muut kuin siirtopalvelut ja tariffit

1. Tiettyä palvelua pidetään siirtopalveluna, jos molemmat seuraavista kriteereistä täyttyvät:
 - a) palvelun kustannuksia aiheuttavia kustannustekijöitä ovat tekninen tai ennakoitu sovittu kapasiteetti ja etäisyys;
 - b) palvelun kustannukset liittyvät sääntelyviranomaisen laskeman pääomapohjan (regulated asset base) osana olevaan infrastruktuuriin tehtäviin investointeihin ja infrastruktuurin toimintaan.

Jos kumpi tahansa a tai b kohdassa esitetyistä kriteereistä ei täyty, palvelua voidaan pitää joko siirtopalveluna tai muuna kuin siirtopalveluna yhden tai useamman siirtoverkonhaltijan tai kansallisen sääntelyviranomaisen määrääjoin järjestämän kuulemisen tuloksista ja kansallisen sääntelyviranomaisen päätöksestä riippuen, kuten 26 ja 27 artiklassa esitetään.
2. Siirtotariffit voidaan asettaa siten, että otetaan huomioon kiinteän kapasiteetin tuotteita koskevat ehdot.
3. Siirtopalvelujen tuotto katetaan kapasiteettiin perustuvilla siirtotariffeilla.

Poikkeuksena ja edellyttäen, että kansallinen sääntelyviranomainen sen hyväksyy, osa siirtopalvelujen tuotosta voidaan kattaa ainoastaan seuraavilla hyödykkeeseen perustuvilla siirtotariffeilla, jotka asetetaan toisistaan erillään:

 - a) virtaukseen perustuva maksu, jonka on täytettävä kaikki seuraavat kriteerit:
 - i) maksu peritään kattamaan kustannukset, jotka riippuvat pääasiassa kaasuvirran määrästä;
 - ii) maksu lasketaan ennakoitujen tai toteutuneiden virtojen tai niiden molempien perusteella ja asetetaan siten, että se on sama kaikissa ottokohdissa ja sama kaikissa syöttökohdissa;
 - iii) maksu ilmaistaan rahamääräisenä tai luontoissuorituksena;
 - b) täydentävä maksu tuoton kattamiseksi, jonka on täytettävä kaikki seuraavat kriteerit:
 - i) maksu peritään ali- ja ylijäämäisen tuoton hallinnoimiseksi;
 - ii) maksu lasketaan ennakoitujen tai toteutuneiden kapasiteetinjakojen ja virtojen tai niiden molempien perusteella;
 - iii) maksua sovelletaan muissa kohdissa kuin yhteenliitäntäpisteissä;
 - iv) maksua sovelletaan sen jälkeen, kun kansallinen sääntelyviranomainen on arvioinut sen kustannusvastaavuuden ja sen vaikutukset ristiintukemiseen yhteenliitäntäpisteiden ja muiden kohtien välillä.
4. Muiden kuin siirtopalvelujen tuotto katetaan tiettyyn muuhun kuin siirtopalveluun sovellettavilla muilla kuin siirtotariffeilla. Kyseisten tariffien on täytettävät seuraavat vaatimukset:

- a) ne vastaavat kustannuksia ja ovat syrjimättömiä, puolueettomia ja läpinäkyviä;
- b) ne veloitetaan tietystä muusta kuin siirtopalvelusta hyötyä saavilta tavoitteena minimoida ristiintukeminen verkonkäyttäjien välillä jäsenvaltiossa ja/tai jäsenvaltion ulkopuolella.

Jos kansallisen sääntelyviranomaisen mukaan tietty muu kuin siirtopalvelu hyödyttää kaikkia verkonkäyttäjää, palvelun kustannusten kattamiseen osallistuvat kaikki verkonkäyttäjät.

5 artikla

Kustannusten jakoa koskevat arviot

1. Kansallisen sääntelyviranomaisen tai, jos kansallinen sääntelyviranomainen niin päättää, siirtoverkonhaltijan on suoritettava seuraavat arvioinnit ja julkaistava ne osana 26 artiklassa tarkoitettua lopullista kuulemistä:
 - a) kustannusten jakoa koskeva arvio siirtopalvelujen tuotosta, joka on tarkoitus kattaa kapasiteettiin perustuvilla siirtotariffeilla; arvio perustuu yksinomaan seuraaviin kustannustekijöihin:
 - i) tekninen kapasiteetti; tai
 - ii) ennakoitu sovittu kapasiteetti; tai
 - iii) tekninen kapasiteetti ja etäisyys; tai
 - iv) ennakoitu sovittu kapasiteetti ja etäisyys;
 - b) kustannusten jakoa koskeva arvio siirtopalvelujen tuotosta, joka on tarkoitus kattaa mahdollisilla hyödykkeeseen perustuvilla siirtotariffeilla; arvio perustuu yksinomaan seuraaviin kustannustekijöihin:
 - i) kaasuvirtojen määrä; tai
 - ii) kaasuvirtojen määrä ja etäisyys.
2. Kustannusten jakoa koskevissa arvioissa on ilmoitettava ehdotettuun viitehintamenetelmään perustuen ristiintukemisen aste järjestelmän sisäisen ja järjestelmien välisen verkonkäytön välillä.
3. Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu kustannusten jakoa koskeva arvio suoritetaan seuraavasti:
 - a) Lasketaan järjestelmän sisäinen kapasiteettisuhde, joka ilmaistaan rahayksikkönä mittayksikköä kohden, kuten euroa per MWh/päivä, jakamalla siirtopalvelujen kapasiteettituotto, joka on tarkoitus saada järjestelmän sisäisestä verkon käytöstä kaikissa ottokohdissa ja kaikissa syöttökohdissa, asiaankuuluvan yhden tai useamman järjestelmän sisäistä verkon käyttöä koskevan kapasiteettiin liittyvän kustannustekijän arvolla seuraavan kaavan mukaisesti:

$$Ratio_{cap}^{intra} = \frac{Revenue_{cap}^{intra}}{Driver_{cap}^{intra}}$$

jossa:

$Revenue_{cap}^{intra}$ on rahayksikkönä, kuten euroina, ilmaistu tuotto, joka saadaan kapasiteettiin perustuvien tariffien kautta ja joka veloitetaan järjestelmän sisäisestä verkon käytöstä;

$Driver_{cap}^{intra}$ on mittayksikkönä, kuten MWh/päivä, ilmaistu järjestelmän sisäistä verkon käyttöä koskevan yhden tai useamman kapasiteettiin liittyvän kustannustekijän arvo, kuten kussakin järjestelmän sisäisessä ottokohdassa ja kussakin järjestelmän sisäisessä syöttökohdassa tai niiden ryppäessä sovittujen ennakoitujen keskimääräisten vuorokausikapasiteettien summa.

- b) Lasketaan järjestelmien välinen kapasiteettisuhde, joka ilmaistaan rahayksikkönä mittayksikköä kohden, kuten euroa per MWh/päivä, jakamalla siirtopalvelujen kapasiteettituotto, joka on tarkoitus saada järjestelmien välisestä verkon käytöstä kaikissa ottokohdissa ja kaikissa syöttökohdissa, asiaankuuluvan yhden tai useamman järjestelmien välistä verkon käyttöä koskevan kapasiteettiin liittyvän kustannustekijän arvolla seuraavan kaavan mukaisesti:

$$Ratio_{cap}^{cross} = \frac{Revenue_{cap}^{cross}}{Driver_{cap}^{cross}}$$

jossa:

$Revenue_{cap}^{cross}$ on rahayksikkönä, kuten euroina, ilmaistu tuotto, joka saadaan kapasiteettiin perustuvien tariffien kautta ja joka veloitetaan järjestelmien välisestä verkon käytöstä;

$Driver_{cap}^{cross}$ on mittayksikkönä, kuten MWh/päivä, ilmaistu järjestelmien välistä verkon käyttöä koskevan yhden tai useamman kapasiteettiin liittyvän kustannustekijän arvo, kuten kussakin järjestelmien välisessä otto- ja syöttökohdassa tai niiden ryppäessä sovittujen ennakoitujen keskimääräisten vuorokausikapasiteettien summa.

- c) Lasketaan prosenttilukuna ilmaistu a ja b alakohdassa tarkoitettujen suhteiden välinen kapasiteetin kustannusten jakoa koskeva vertailuindeksi seuraavan kaavan mukaisesti:

$$Comp_{cap} = \frac{2 \times |Ratio_{cap}^{intra} - Ratio_{cap}^{cross}|}{Ratio_{cap}^{intra} + Ratio_{cap}^{cross}} \times 100\%$$

4. Edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu kustannusten jakoa koskeva arvio suoritetaan seuraavasti:

- a) Lasketaan järjestelmän sisäinen hyödykesuhde, joka ilmaistaan rahayksikkönä mittayksikköä kohden, kuten euroa per MWh, jakamalla siirtopalvelujen hyödyketuotto, joka on tarkoitus saada järjestelmän sisäisestä verkon käytöstä kaikissa ottokohdissa ja kaikissa syöttökohdissa, asiaankuuluvan yhden tai useamman järjestelmän sisäistä verkon käyttöä koskevan hyödykkeeseen liittyvän kustannustekijän arvolla seuraavan kaavan mukaisesti:

$$Ratio_{comm}^{intra} = \frac{Revenue_{comm}^{intra}}{Driver_{comm}^{intra}}$$

jossa:

$Revenue_{comm}^{intra}$ on rahayksikkönä, kuten euroina, ilmaistu tuotto, joka saadaan hyödykkeeseen perustuvien tariffien kautta ja joka veloitetaan järjestelmän sisäisestä verkon käytöstä;

$Driver_{comm}^{intra}$ on mittayksikkönä, kuten MWh, ilmaistu järjestelmän sisäistä verkon käyttöä koskevan yhden tai useamman hyödykkeeseen liittyvän kustannustekijän arvo, kuten kussakin järjestelmän sisäisessä otto- ja syöttökohdassa tai niiden ryppäässä ennakoitujen keskimääräisten vuorokausivirtausten summa.

- b) Lasketaan järjestelmien välinen hyödykesuhde, joka ilmaistaan rahayksikkönä mittayksikköä kohden, kuten euroa per MWh, jakamalla siirtopalvelujen hyödyketuotto, joka on tarkoitus saada järjestelmien välisestä verkon käytöstä kaikissa ottokohdissa ja kaikissa syöttökohdissa, asiaankuuluvan yhden tai useamman järjestelmien välistä verkon käyttöä koskevan hyödykkeeseen liittyvän kustannustekijän arvolla seuraavan kaavan mukaisesti:

$$Ratio_{comm}^{cross} = \frac{Revenue_{comm}^{cross}}{Driver_{comm}^{cross}}$$

jossa:

$Revenue_{comm}^{cross}$ on rahayksikkönä, kuten euroina, ilmaistu tuotto, joka saadaan hyödykkeeseen perustuvien tariffien kautta ja joka veloitetaan järjestelmien välisestä verkon käytöstä;

$Driver_{comm}^{cross}$ on mittayksikkönä, kuten MWh, ilmaistu järjestelmien välistä verkon käyttöä koskevan yhden tai useamman hyödykkeeseen liittyvän kustannustekijän arvo, kuten kussakin järjestelmien välisessä otto- ja syöttökohdassa tai niiden ryppäässä ennakoitujen keskimääräisten vuorokausivirtausten summa.

- c) Lasketaan prosenttilukuna ilmaistu a ja b alakohdassa tarkoitettujen suhteiden välinen hyödykkeen kustannusten jakoa koskeva vertailuindeksi seuraavan kaavan mukaisesti:

$$Comp_{comm} = \frac{2 \times |Ratio_{comm}^{intra} - Ratio_{comm}^{cross}|}{Ratio_{comm}^{intra} + Ratio_{comm}^{cross}} \times 100\%$$

5. Järjestelmän sisäisestä verkon käytöstä 3 kohdan a alakohdassa ja 4 kohdan a alakohdassa tarkoitetuissa ottokohdissa saatava siirtopalvelujen tuotto lasketaan seuraavasti:

- a) kapasiteetin tai virtauksen määrä, joka on jaettu siirtopalvelujen tarjoamiseksi järjestelmien välistä verkon käyttöä varten kaikissa ottokohdissa, katsotaan samaksi kuin kapasiteetin tai virtauksen määrä, joka on jaettu siirtopalvelujen tarjoamiseksi järjestelmien välistä verkon käyttöä varten kaikissa syöttökohdissa;
- b) tämän kohdan a alakohdan mukaisesti määriteltä kapasiteettia tai virtausta käytetään laskettaessa siirtopalvelujen tuottoa, joka on tarkoitus saada järjestelmien välisestä verkon käytöstä ottokohdissa;
- c) siirtopalvelujen kokonaistuoton, joka ottokohdissa on tarkoitus saada, ja tämän kohdan b alakohdassa tarkoitettun tulokseksi saatavan arvon erotuksen on oltava sama kuin siirtopalvelujen tuotto, joka on tarkoitus saada järjestelmän sisäisestä verkon käytöstä ottokohdissa.

6. Jos kustannustekijänä käytetään etäisyyttä yhdessä teknisen tai ennakoidun sovitun kapasiteetin tai virtauksen kanssa, on käytettävä kapasiteetin tai hyödykkeen mukaisesti painotettua etäisyyden keskiarvoa. Jos kustannusten jakoa koskevien, 3 kohdan c alakohdassa kapasiteetin osalta ja 4 kohdan c alakohdassa hyödykkeen osalta tarkoitettujen vertailuindeksien tulokset ylittävät 10 prosenttia, kansallisen sääntelyviranomaisen on perusteltava kyseiset tulokset 27 artiklan 4 kohdassa tarkoitettussa päätöksessä.

II LUKU VIITEHINTAMENETELMÄT

6 artikla

Viitehintamenetelmän soveltaminen

1. Viitehintamenetelmän määrää tai hyväksyy kansallinen sääntelyviranomainen 27 artiklan mukaisesti. Sovellettavassa viitehintamenetelmässä on otettava huomioon tulokset määräajoin toteutettavista kuulemisista, jotka 26 artiklan mukaisesti järjestää kansallisen sääntelyviranomaisen päätöksestä riippuen yksi tai useampi siirtoverkonhaltija tai kansallinen sääntelyviranomainen.
2. Viitehintaa saadaan viitehintamenetelmää soveltamalla.
3. Samaa viitehintamenetelmää on sovellettava tietyssä otto- ja syöttöjärjestelmässä kaikkiin otto- ja syöttökohtiin 10 ja 11 artiklassa esitettyjä poikkeuksia lukuun ottamatta.
4. Viitehintamenetelmän soveltamista kaikkiin otto- ja syöttökohtiin voidaan mukauttaa ainoastaan 9 artiklan mukaisesti tai seuraavin perustein:
 - a) kansallisen sääntelyviranomaisen tekemä vertailu, jonka yhteydessä viitehinnat tietyssä otto- tai syöttökohdassa mukautetaan kilpailukykyiselle tasolle;
 - b) taseus, jonka tekee kansallisen sääntelyviranomaisen päätöksestä riippuen yksi tai useampi siirtoverkonhaltija tai kansallinen sääntelyviranomainen saman viitehinnan soveltamiseksi joihinkin tai kaikkiin kohtiin homogeenisen kohtien ryhmän sisällä;
 - c) uudelleenporrastus, jonka tekee kansallisen sääntelyviranomaisen päätöksestä riippuen yksi tai useampi siirtoverkonhaltija tai kansallinen sääntelyviranomainen ja jonka yhteydessä viitehintoja kaikissa otto- ja/tai syöttökohdissa mukautetaan kertomalla niiden arvo vakiolla tai korottamalla tai alentamalla niiden arvoa vakiolla.

7 artikla

Viitehintamenetelmän valinta

Viitehintamenetelmän on oltava asetuksen (EY) N:o 715/2009 13 artiklan mukainen sekä täytettävä seuraavat vaatimukset. Sillä on pyrittävä

- a) tarjoamaan verkonkäyttäjille mahdollisuus toistaa sen avulla viitehintoja ja niiden tarkkoja ennusteita koskeva laskelma;
- b) ottamaan huomioon siirtopalvelujen tarjoamisesta tosiasiallisesti aiheutuvat kustannukset siirtoverkon monimutkaisuusasteen mukaan;

- c) takaamaan syrjimättömyys ja estämään aiheeton ristiintukeminen ottamalla muun muassa huomioon 5 artiklassa esitetyt kustannusten jakoa koskevat arviot;
- d) varmistamaan, ettei erityisesti otto- ja syöttöjärjestelmän kautta tapahtuviin siirtoihin liittyvää merkittävää volyyimiriskiä siirretä kyseisen otto- ja syöttöjärjestelmän sisällä loppukäyttäjille;
- e) varmistamaan, etteivät tuloksena saatavat viitehinnat vääristä rajat ylittävää kauppaa.

8 artikla

Kapasiteetin mukaan painotettu etäisyysperusteinen viitehintamenetelmä

1. Kapasiteetin mukaan painotetun etäisyysperusteisen viitehintamenetelmän muuttujia ovat

- a) siirtopalvelujen tuoton osa, joka on tarkoitus kattaa kapasiteettiin perustuvilla siirtotariffeilla;
- b) ennakoitu sovittu kapasiteetti kussakin ottokohdassa tai ottokohtien ryppäessä ja kussakin syöttökohdassa tai syöttökohtien ryppäessä;
- c) jos ottokohdat ja syöttökohdat voidaan yhdistää asiaankuuluvassa virtausskenaariossa, putkireittien lyhin etäisyys ottokohdan tai ottokohtien ryppään ja syöttökohdan tai syöttökohtien ryppään välillä;
- d) ottokohtien ja syöttökohtien yhdistelmät, kun jotkin ottokohdat ja jotkin syöttökohdat voidaan yhdistää asiaankuuluvassa virtausskenaariossa;
- e) 30 artiklan 1 kohdan b alakohdan v alakohdan 2 alakohdassa tarkoitetun otto–syöttösuhteen on oltava 50/50.

Jos ottokohtia ja syöttökohtia ei voida yhdistää virtausskenaariossa, kyseistä otto- ja syöttökohtien yhdistelmää ei oteta huomioon.

2. Viitehinnat johdetaan seuraavien peräkkäisten vaiheiden mukaisesti:

- a) Lasketaan painotettu keskimääräinen etäisyys kullekin ottokohdalle tai kullekin ottokohtien ryppäälle ja kullekin syöttökohdalle tai kullekin syöttökohtien ryppäälle ottaen huomioon, tapauksen mukaan, 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetut yhdistelmät seuraavien kaavojen mukaisesti:
 - i) ottokohdalle tai ottokohtien ryppäälle: kunkin syöttökohdan tai syöttökohtien ryppään kapasiteetin ja kyseisen ottokohdan tai ottokohtien ryppään ja kunkin syöttökohdan tai syöttökohtien ryppään välisen etäisyyden tulojen summa jaettuna kunkin syöttökohdan tai syöttökohtien ryppään kapasiteettien summalla:

$$AD_{En} = \frac{\sum_{all\ Ex} CAP_{Ex} \times D_{En,Ex}}{\sum_{all\ Ex} CAP_{Ex}}$$

jossa:

AD_{En} on ottokohdan tai ottokohtien ryppään painotettu keskimääräinen etäisyys;

CAP_{Ex} on ennakoitu sovittu kapasiteetti syöttökohdassa tai syöttökohtien ryppäässä;

$D_{En,Ex}$ on 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu tietyn ottokohdan tai ottokohtien ryppään ja tietyn syöttökohdan tai syöttökohtien ryppään välinen etäisyys;

- ii) syöttökohdalle tai syöttökohtien ryppäälle: kunkin ottokohdan tai ottokohtien ryppään kapasiteetin ja kyseisen syöttökohdan tai syöttökohtien ryppään ja kunkin ottokohdan tai ottokohtien ryppään välisen etäisyyden tulojen summa jaettuna kaikkien ottokohtien tai ottokohtien ryppään kapasiteettien summalla:

$$AD_{Ex} = \frac{\sum_{all\ En} CAP_{En} \times D_{En,Ex}}{\sum_{all\ En} CAP_{En}}$$

jossa:

AD_{Ex} on syöttökohdan tai syöttökohtien ryppään painotettu keskimääräinen etäisyys;

CAP_{En} on ennakoitu sovittu kapasiteetti ottokohdassa tai ottokohtien ryppäässä;

$D_{En,Ex}$ on 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu tietyn ottokohdan tai ottokohtien ryppään ja tietyn syöttökohdan tai syöttökohtien ryppään välinen etäisyys;

- b) kustannuspaino kullekin ottokohdalle tai kullekin ottokohtien ryppäälle ja kullekin syöttökohdalle tai kullekin syöttökohtien ryppäälle lasketaan seuraavien kaavojen mukaisesti:

$$W_{c,En} = \frac{CAP_{En} \times AD_{En}}{\sum_{all\ En} CAP_{En} \times AD_{En}}$$

$$W_{c,Ex} = \frac{CAP_{Ex} \times AD_{Ex}}{\sum_{all\ Ex} CAP_{Ex} \times AD_{Ex}}$$

joissa:

$W_{c,En}$ on kustannuspaino tietyn ottokohdan tai ottokohtien ryppään osalta;

$W_{c,Ex}$ on kustannuspaino tietyn syöttökohdan tai syöttökohtien ryppään osalta;

AD_{En} on ottokohdan tai ottokohtien ryppään painotettu keskimääräinen etäisyys;

AD_{Ex} on syöttökohdan tai syöttökohtien ryppään painotettu keskimääräinen etäisyys;

CAP_{En} on ennakoitu sovittu kapasiteetti ottokohdassa tai ottokohtien ryppäässä;

CAP_{Ex} on ennakoitu sovittu kapasiteetti syöttökohdassa tai syöttökohtien ryppäässä;

- c) kapasiteettiin perustuvilla siirtotariffeilla katettava siirtopalvelujen tuoton osa kaikissa ottokohdissa sekä kapasiteettiin perustuvilla siirtotariffeilla katettava siirtopalvelujen tuoton osa kaikissa syöttökohdissa määritellään käyttäen otto–syöttösuhdetta.
- d) kapasiteettiin perustuvilla siirtotariffeilla katettava siirtopalvelujen tuoton osa kussakin ottokohdassa tai kussakin ottokohtien ryppäessä ja kussakin syöttökohdassa tai kussakin syöttökohtien ryppäessä lasketaan seuraavien kaavojen mukaisesti:

$$R_{En} = W_{c,En} \times R_{\Sigma En}$$

$$R_{Ex} = W_{c,Ex} \times R_{\Sigma Ex}$$

joissa:

$W_{c,En}$ on kustannuspaino tietyn ottokohdan tai ottokohtien ryppään osalta;

$W_{c,Ex}$ on kustannuspaino tietyn syöttökohdan tai syöttökohtien ryppään osalta;

R_{En} on kapasiteettiin perustuvilla siirtotariffeilla katettava siirtopalvelujen tuoton osa ottokohdassa tai ottokohtien ryppäessä;

R_{Ex} on kapasiteettiin perustuvilla siirtotariffeilla katettava siirtopalvelujen tuoton osa syöttökohdassa tai syöttökohtien ryppäessä;

$R_{\Sigma En}$ on kapasiteettiin perustuvilla siirtotariffeilla katettava siirtopalvelujen tuoton osa kaikissa ottokohdissa;

$R_{\Sigma Ex}$ on kapasiteettiin perustuvilla siirtotariffeilla katettava siirtopalvelujen tuoton osa kaikissa syöttökohdissa.

- e) edellä d) alakohdassa tarkoitetut tulokset saatavat arvot jaetaan kunkin ottokohdan tai kunkin ottokohtien ryppään ja kunkin syöttökohdan tai kunkin syöttökohtien ryppään osalta ennakoidun sovitun kapasiteetin määrällä seuraavien kaavojen mukaisesti:

$$T_{En} = \frac{R_{En}}{CAP_{En}}$$

$$T_{Ex} = \frac{R_{Ex}}{CAP_{Ex}}$$

joissa:

T_{En} on viitehintaa ottokohdassa tai kussakin ottokohtien ryppäeseen sisältyvässä ottokohdassa;

T_{Ex} on viitehintaa syöttökohdassa tai kussakin syöttökohtien ryppäeseen sisältyvässä syöttökohdassa;

CAP_{En} on ennakoitu sovitun kapasiteetti ottokohdassa tai ottokohtien ryppäessä;

CAP_{Ex} on ennakoitu sovitun kapasiteetti syöttökohdassa tai syöttökohtien ryppäessä.

9 artikla

Tariffien mukautukset varastointilaitoksiin yhteydessä olevissa otto- ja syöttökohdissa sekä nesteytetyn maakaasun käsittelylaitoksiin ja eristyneisyyden päättävään infrastruktuuriin yhteydessä olevissa ottokohdissa

1. Kapasiteettiin perustuviin siirtotariffeihin sovelletaan varastointilaitoksiin yhteydessä olevissa otto- ja syöttökohdissa vähintään 50 prosentin alennusta sikäli ja siinä laajuudessa, kun useampaan kuin yhteen siirto- tai jakeluverkkoon yhteydessä olevaa varastointilaitosta ei käytetä vaihtoehtona yhteenliitännäspisteelle.
2. Nesteytetyn maakaasun käsittelylaitoksiin yhteydessä olevissa ottokohdissa sekä jäsenvaltioiden eristyneisyyden päättämiseksi kaasuverkkojen osalta kehitettyyn infrastruktuuriin yhteydessä olevissa otto- ja syöttökohdissa voidaan asianomaisiin kapasiteettiin perustuviin siirtotariffeihin soveltaa alennusta toimitusvarmuuden parantamiseksi.

10 artikla

Säännöt jäsenvaltiossa oleville otto- ja syöttöjärjestelmille, joissa toimii useampia kuin yksi siirtoverkonhaltija

1. Edellä olevan 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti kaikkien siirtoverkonhaltijoiden on sovellettava jäsenvaltiossa olevassa otto- ja syöttöjärjestelmässä yhteisesti samaa viitehintamenetelmää.
2. Poikkeuksena 1 kohdasta ja jollei 3 kohdasta muuta johdu, kansallinen sääntelyviranomaisen voi päättää
 - a) että jokainen siirtoverkonhaltija soveltaa otto- ja syöttöjärjestelmän sisällä erikseen samaa viitehintamenetelmää;
 - b) 6 artiklan 3 kohdasta poiketen, otto- ja syöttöjärjestelmien yhdistämissä suunnitellessaan välivaiheista, joissa jokainen siirtoverkonhaltija voi soveltaa kyseessä olevien otto- ja syöttöjärjestelmien sisällä erikseen erilaisia viitehintamenetelmiä. Kyseisessä päätöksessä on esitettävä välivaiheiden soveltamisaika. Ennen välivaiheiden alkamista on kansallisen sääntelyviranomaisen päätöksestä riippuen kansallisen sääntelyviranomaisen tai siirtoverkonhaltijoiden laadittava vaikutustenarviointi sekä kustannus–hyötyanalyysi.Jos sovelletaan erikseen erilaisia viitehintamenetelmiä, asianomaisten siirtoverkonhaltijoiden siirtopalvelujen tuottoa on mukautettava vastaavasti.
3. Jotta olisi mahdollista soveltaa samaa viitehintamenetelmää yhteisesti asianmukaisella tavalla, olisi perustettava toimiva siirtoverkonhaltijoiden välinen korvausmekanismi.

Edellä 2 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitettu päätös voidaan tehdä, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) on perustettu toimiva siirtoverkonhaltijoiden välinen korvausmekanismi tavoitteena
 - i) estää asianomaisten siirtoverkonhaltijoiden siirtopalvelujen tuottoon kohdistuvat haitalliset vaikutukset;

- ii) välttää ristiintukeminen järjestelmän sisäisen käytön ja järjestelmien välisen käytön välillä;
 - b) erikseen soveltamisen yhteydessä varmistetaan, että kustannukset vastaavat tehokkaan siirtoverkonhaltijan kustannuksia.
4. Edellä 2 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitettussa päätöksessä ilmoitettu ajanjakso saa olla enimmillään viisi vuotta 38 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua päivästä. Kansallinen sääntelyviranomainen voi riittävän ajoissa ennen mainitussa päätöksessä ilmoitettua päivää päättää pidentää kyseistä ajanjaksoa.
5. Samanaikaisesti 26 artiklan mukaisen lopullisen kuulemisen kanssa kansallisen sääntelyviranomaisen on järjestettävä kuuleminen 3 kohdassa tarkoitettua toimivan siirtoverkonhaltijoiden välisen korvausmekanismin periaatteista ja siitä, kuinka mekanismi vaikuttaa tariffitasoihin. Siirtoverkonhaltijoiden välistä korvausmekanismia on sovellettava direktiivin 2009/73/EY 41 artiklan 6 kohdan a alakohdan mukaisesti, ja se on julkaistava yhdessä kuulemiseen saatujen vastausten kanssa.
6. Jäljempänä 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu rajahinta lasketaan kyseisessä kohdassa esitetyllä tavalla. Jos 2 kohtaa sovelletaan, on laadittava seuraavat kaksi laskelmaa:
- a) jokaisen asianomaisen siirtoverkonhaltijan on laadittava 22 artiklan 1 kohdassa esitetty laskelma;
 - b) a alakohdassa tarkoitettujen tulokseksi saatavien arvojen painotettu keskiarvo on soveltuvin osin laskettava 22 artiklan 1 kohdan b alakohdassa annetun kaavan mukaisesti.
7. Jäljempänä 26 artiklassa tarkoitettua lopullisen kuulemisen järjestävät kaikki siirtoverkonhaltijat yhteisesti tai sen järjestää kansallinen sääntelyviranomainen. Jos 2 kohtaa sovelletaan, kuulemisen järjestää kansallisen sääntelyviranomaisen päätöksestä riippuen kukin siirtoverkonhaltija erikseen tai kansallinen sääntelyviranomainen.
8. Jäljempänä 29 ja 30 artiklassa tarkoitettua tietoja on julkaistava koosteena kaikkien asianomaisten siirtoverkonhaltijoiden osalta. Jos 2 kohtaa sovelletaan, on toteutettava seuraavat kaksi toimenpidettä:
- a) kyseiset tiedot on julkaistava erikseen kunkin asianomaisen siirtoverkonhaltijan osalta;
 - b) tiedot, jotka koskevat 30 artiklan 1 kohdan b alakohdan v alakohdan 2 alakohdassa tarkoitettua otto- ja syöttöjärjestelmän otto-syöttösuhdetta, on julkaistava kansallisen sääntelyviranomaisen toimesta.

11 artikla

Säännöt useampia kuin yhden jäsenvaltion käsittävälle otto- ja syöttöjärjestelmille, joissa toimii useampia kuin yksi siirtoverkonhaltija

Silloin, kun useampia kuin yhden jäsenvaltion käsittävässä otto- ja syöttöjärjestelmässä toimii useampia kuin yksi siirtoverkonhaltija, voidaan soveltaa samaa viitehintamenetelmää yhteisesti tai erikseen tai voidaan soveltaa erilaisia viitehintamenetelmiä erikseen.

III LUKU RAJAHINNAT

12 artikla Yleiset säännökset

1. Kiinteän kapasiteetin vakioiduille vuosikapasiteettituotteille rajahintoina käytetään viitehintoja. Kiinteän kapasiteetin vakioiduille muille kuin vuosikapasiteettituotteille rajahinnat lasketaan tämän luvun mukaisesti. Keskeytyvän kapasiteetin vakioiduille vuosikapasiteettituotteille ja vakioiduille muille kuin vuosikapasiteettituotteille rajahinnat lasketaan tämän luvun mukaisesti. Jäljempänä olevan 13 artiklan mukaisesti esitetty kertoimien ja kausitekijöiden taso sekä 16 artiklan mukaisesti esitetty keskeytyvän kapasiteetin vakioituihin kapasiteettituotteisiin sovellettavien alennusten taso voivat olla erilaiset yhteenliittämisteissä.
2. Jos tariffikausi ja maakaasuvuosi eivät ole yhtenevät, voidaan soveltaa erillisiä rajahintoja seuraavasti:
 - a) ajanjaksolle, joka kestää 1 päivästä lokakuuta kuluvan tariffikauden loppuun; ja
 - b) ajanjaksolle, joka kestää kuluvaan tariffikautta seuraavan tariffikauden alusta 30 päivään syyskuuta.
3. Jäljempänä olevan 29 artiklan mukaisesti julkaistut rajahinnat ovat sitovia seuraavana kerran vuodessa pidettävän vuosikapasiteettihuutokaupan jälkeen alkavana maakaasuvuotena tai, jos kyse on kiinteästä maksettavasta hinnasta, myös seuraavan maakaasuvuoden jälkeen, jollei
 - a) keskeytyvän kapasiteetin vakioitujen kuukausi- ja vuorokausikapasiteettituotteiden alennuksia lasketa uudelleen tariffikauden aikana, jos 16 artiklassa tarkoitettu keskeytyksen todennäköisyys muuttuu yli 20 prosentilla;
 - b) viitehintaa lasketa uudelleen tariffikauden aikana poikkeuksellisissa olosuhteissa, joissa tariffien mukauttamatta jättäminen vaarantaisi siirtoverkonhaltijan toiminnan.

13 artikla Kertoimien ja kausitekijöiden taso

1. Kertoimien on sijoitettava seuraaville vaihteluväleille:
 - a) vakioiduilla neljännesvuosikapasiteettituotteilla ja vakioiduilla kuukausikapasiteettituotteilla kertoimen on oltava vähintään 1 mutta enintään 1,5;
 - b) vakioiduilla vuorokausikapasiteettituotteilla ja vakioiduilla päivänsisäistä kapasiteettia koskevilla tuotteilla kertoimen on oltava vähintään 1 mutta enintään 3. Asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa kerroin voi olla pienempi kuin 1 mutta kuitenkin suurempi kuin 0 tai se voi olla suurempi kuin 3.
2. Jos sovelletaan kausitekijöitä, asianomaiseen vakioituun kapasiteettituotteeseen sovellettavan kertoimen ja asiaankuuluvien kausitekijöiden tulon maakaasuvuoden

osalta lasketun aritmeettisen keskiarvon on oltava 1 kohdassa asianomaisille kertoimille annetulla vaihteluvälillä.

3. Vakioituihin vuorokausikapasiteettituotteisiin ja vakioituihin päivänsisäistä kapasiteettia koskeviin tuotteisiin ennen 1 päivää huhtikuuta 2023 sovellettavien kertoimien arvo saa olla enintään 1,5, jos virasto antaa ennen 1 päivää huhtikuuta 2021 asetuksen (EY) N:o 713/2009 mukaisesti suosituksen, jonka mukaan kertoimien enimmäistaso pitäisi laskea mainitulle tasolle. Suosituksessa on otettava huomioon seuraavat, kertoimien ja kausitekkijöiden käyttöön ennen 31 päivää toukokuuta 2019 ja mainitusta päivästä alkaen liittyvät seikat:
- a) muutokset varauskäyttäytymisessä;
 - b) vaikutukset siirtopalvelujen tuottoon ja sen kattamiseen;
 - c) kahden peräkkäisen tariffikauden siirtotariffien väliset erot;
 - d) ristiintukeminen vakioiduista vuosikapasiteettituotteista ja vakioiduista muista kuin vuosikapasiteettituotteista sopineiden verkonkäyttäjien välillä;
 - e) vaikutukset rajat ylittäviin virtoihin.

14 artikla

Rajahintojen laskeminen kiinteän kapasiteetin vakioiduille muille kuin vuosikapasiteettituotteille, kun kausitekkijöitä ei käytetä

Rajahinnat kiinteän kapasiteetin vakioiduille muille kuin vuosikapasiteettituotteille lasketaan seuraavasti:

- a) vakioiduille neljännesvuosikapasiteettituotteille, vakioiduille kuukausikapasiteettituotteille ja vakioiduille vuorokausikapasiteettituotteille seuraavan kaavan mukaisesti:

$$P_{st} = (M \times T / 365) \times D$$

jossa:

P_{st} on asianomaisen vakioidun kapasiteettituotteen rajahinta;

M on asianomaista vakioitua kapasiteettituotetta vastaava kerroin;

T on viitehintaa;

D on asianomaisen vakioidun kapasiteettituotteen kesto kaasutoimituspäivinä ilmaistuna.

Karkausvuosina kaavaa on mukautettava siten, että luku 365 korvataan luvulla 366.

- b) vakioiduille päivänsisäistä kapasiteettia koskeville tuotteille seuraavan kaavan mukaisesti:

$$P_{st} = (M \times T / 8760) \times H$$

jossa:

P_{st} on vakioidun päivänsisäistä kapasiteettia koskevan tuotteen rajahinta;

M on vastaava kerroin;

T on viitehintaa;

H on vakioidun päivänsisäistä kapasiteettia koskevan tuotteen kesto tunteina.

Karkausvuosina kaavaa on mukautettava siten, että luku 8760 korvataan luvulla 8784.

15 artikla

Rajahintojen laskeminen kiinteän kapasiteetin vakioituille muille kuin vuosikapasiteettituotteille, kun kausitekijöitä käytetään

1. Jos kausitekijöitä sovelletaan, rajahinnat kiinteän kapasiteetin vakioituille muille kuin vuosikapasiteettituotteille lasketaan asianomaisten 14 artiklassa esitettyjen kaavojen mukaisesti ja näin saatu tulos kerrotaan asiaankuuluvalla kausitekijällä, joka lasketaan 2–6 kohdan mukaisesti.
2. Jäljempänä 3 kohdassa esitetyn menetelmän on perustuttava ennakoituihin virtoihin, jollei kaasuvirta ole vähintään yhden kuukauden osalta 0. Tällaisessa tapauksessa menetelmän on perustuttava ennakoituun sovittuun kapasiteettiin.
3. Kiinteän kapasiteetin vakioituille kuukausikapasiteettituotteille kausitekijät lasketaan seuraavien peräkkäisten vaiheiden mukaisesti:
 - a) lasketaan kullekin tietyn maakaasuvuoden kuukaudelle siirtojärjestelmän käyttö ennakoitujen virtojen tai ennakoitun sovitun kapasiteetin perusteella käyttäen
 - i) yksittäistä yhteenliitännäspistettä koskevia tietoja; tällöin kausitekijät lasketaan kullekin yhteenliitännäspisteelle;
 - ii) keskiarvotietoja ennakoituista virroista tai ennakoitusta sovitusta kapasiteetista; tällöin kausitekijät lasketaan joillekin tai kaikille yhteenliitännäspisteille;
 - b) lasketaan yhteen a alakohdassa tarkoitetut tulokset saatavat arvot;
 - c) lasketaan käyttöaste jakamalla jokainen a alakohdassa tarkoitettu tulokset saatavista arvoista b alakohdassa tarkoitettulla tulokseksi saatavalla arvolla;
 - d) jokainen c alakohdassa tarkoitettu tulokset saatava arvo kerrotaan luvulla 12. Jos tulokset saatavat arvot ovat 0, ne mukautetaan sille tasolle, joka seuraavista on alempi: 0,1 tai alin tulokseksi saatu arvo, joka ei ole 0;
 - e) lasketaan asianomaisten kausitekijöiden lähtötaso korottamalla jokainen d alakohdassa tarkoitettu tulokset saatava arvo samaan potenssiin, joka on vähintään 0 ja enintään 2;
 - f) lasketaan e alakohdassa tarkoitettujen tulokset saatavien arvojen ja vakioitujen kuukausikapasiteettituotteiden kertoimen tulosten aritmeettinen keskiarvo;
 - g) verrataan f alakohdassa tarkoitettua tulokset saatavaa arvoa 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun vaihteluväliin seuraavasti:
 - i) jos arvo sijoittuu vaihteluvälille, kausitekijöiden arvon on oltava yhtä suuri kuin asianomaiset e alakohdassa tarkoitetut tulokset saatavat arvot;

- ii) jos arvo sijoittuu vaihteluvälin ulkopuolelle, sovelletaan h alakohdtaa;
- h) lasketaan kausitekiäjien taso asianomaisten e alakohdassa tarkoitettujen tulokseksi saatavien arvojen ja korjauskertoimen tulona; korjauskerroin lasketaan seuraavasti:
 - i) jos f alakohdassa tarkoitettu tulokseksi saatava arvo on yli 1,5, korjauskerroin lasketaan jakamalla 1,5 kyseisellä arvolla;
 - ii) jos f alakohdassa tarkoitettu tulokseksi saatava arvo on alle 1, korjauskerroin lasketaan jakamalla 1 kyseisellä arvolla.
- 4. Kiinteän kapasiteetin vakioituille vuorokausikapasiteettituotteille ja vakioituille päivänsisäistä kapasiteettia koskeville tuotteille kausitekiäjät lasketaan soveltuvin osin 3 kohdan f–h alakohdassa esitettyjen vaiheiden mukaisesti.
- 5. Kiinteän kapasiteetin vakioituille neljännesvuosikapasiteettituotteille kausitekiäjät lasketaan seuraavien peräkkäisten vaiheiden mukaisesti:
 - a) asianomaisten kausitekiäjien lähtötaso lasketaan joko
 - i) kolmen kyseeseen tulevan kuukauden osalta sovellettavien kausitekiäjien aritmeettisena keskiarvona, tai
 - ii) arvona, joka on vähintään alin ja enintään ylin kolmen kyseeseen tulevan kuukauden osalta sovellettavien asianomaisten kausitekiäjien arvoista;
 - b) 3 kohdan f–h alakohdassa mainitut vaiheet toteutetaan soveltuvin osin käyttäen a alakohdassa tarkoitettuja tulokseksi saatavia arvoja.
- 6. Kaikkien kiinteän kapasiteetin vakioitujen muiden kuin vuosikapasiteettituotteiden osalta voidaan 3–5 kohdassa tarkoitetuissa laskelmissa tulokseksi saadut arvot pyöristää ylös- tai alaspäin.

16 artikla

Rajahintojen laskeminen keskeytyvän kapasiteetin vakioituille kapasiteettituotteille

1. Rajahinnat keskeytyvän kapasiteetin vakioituille kapasiteettituotteille lasketaan kertomalla asianomaisten kiinteän kapasiteetin vakioitujen kapasiteettituotteiden, tapauksen mukaan 14 tai 15 artiklan mukaisesti lasketut rajahinnat 100 prosentin ja 2 ja 3 kohdassa esitetyn mukaisesti lasketun ennakkoalennuksen välisellä erolla.
2. Ennakkoalennus lasketaan seuraavan kaavan mukaisesti:

$$D_{\text{ex-ante}} = \text{Pro} \times A \times 100\%$$

jossa:

$D_{\text{ex-ante}}$ on ennakkoalennuksen suuruus;

Pro -tekijä on keskeytymistodennäköisyys, joka määrätään tai hyväksytään 28 artiklan nojalla direktiivin 2009/73/EY 41 artiklan 6 kohdan a alakohdan mukaisesti ja joka viittaa keskeytyvän kapasiteetin vakioitujen kapasiteettituotteen lajiin;

A on 28 artiklan nojalla direktiivin 2009/73/EY 41 artiklan 6 kohdan a alakohdan mukaisesti määrätty tai hyväksytty mukautustekijä, jota sovelletaan keskeytyvän

kapasiteetin vakiodun kapasiteettituotteen lajin arvioidun taloudellisen arvon huomioon ottamiseksi, joka lasketaan jokaiselle yhteenliitännäspisteelle tai joillekin tai kaikille yhteenliitännäspisteille ja jonka on oltava vähintään 1.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettu Pro-tekijä lasketaan jokaisen yhteenliitännäspisteen tai joidenkin tai kaikkien yhteenliitännäspisteiden osalta kullekin tarjolle asetetun keskeytyvän kapasiteetin vakiodun kapasiteettituotteen lajille seuraavan kaavan mukaisesti sen osatekijöitä koskevan ennusteen perusteella:

$$\text{Pro} = \frac{N \times D_{\text{int}}}{D} \times \frac{\text{CAP}_{\text{av. int}}}{\text{CAP}}$$

jossa:

N on keskeytysten odotettu määrä D:n aikana;

D_{int} on odotettujen keskeytysten keskimääräinen kesto tunteina;

D on keskeytyvän kapasiteetin asianomaisen vakiodun kapasiteettituotelajin kokonaiskesto tunteina;

CAP_{av. int} on odotettu keskimääräinen keskeytyvän kapasiteetin määrä kunkin keskeytyksen osalta; kyseinen määrä liittyy asianomaiseen keskeytyvän kapasiteetin vakiodun kapasiteettituotteen lajiin;

CAP on keskeytyvän kapasiteetin kokonaismäärä keskeytyvän kapasiteetin asianomaisen vakiodun kapasiteettituotelajin osalta.

4. Vaihtoehtona 1 kohdan mukaiselle ennakkoalennusten soveltamiselle kansallinen sääntelyviranomainen voi päättää soveltaa jälkialennusta, jolloin verkonkäyttäjille maksetaan korvaus sen jälkeen, kun keskeytykset ovat todella tapahtuneet. Kyseistä jälkialennusta voidaan käyttää vain sellaisissa yhteenliitännäspisteissä, joissa ei ole ollut edellisen maakaasuvuoden aikana fyysisestä ylikuormituksesta johtuvia kapasiteetin keskeytyksiä.

Jokaiselta päivältä, jona keskeytys ilmeni, jälkikäteen maksettava korvaus on kolme kertaa niin suuri kuin kiinteän kapasiteetin vakioituihin vuorokausikapasiteettituotteisiin sovellettava rajahinta.

IV LUKU TUOTON TÄSMÄYTTÄMINEN

17 artikla

Yleiset säännökset

1. Silloin ja siinä laajuudessa, kun siirtoverkonhaltija toimii järjestelmässä, jossa ei ole hintakattoa, sovelletaan seuraavia periaatteita:
- a) siirtopalvelujen yli- tai alijäämäinen tuotto minimoidaan kiinnittäen asianmukaista huomiota tarvittaviin investointeihin;
 - b) siirtotariffien tason on turvattava se, että siirtoverkonhaltija kattaa siirtopalvelujen tuoton riittävän nopeasti;
 - c) merkittävät tasoerot kahden peräkkäisen tariffikauden siirtotariffien välillä on vältettävä mahdollisuuksien mukaan.

2. Silloin ja siinä laajuudessa, kun siirtoverkonhaltija toimii hintakattojärjestelmässä tai soveltaa 24 artiklan b alakohdassa esitettyä kiinteän maksettavan hinnan mallia, tuoton täsmäyttämistä ei saa esiintyä ja kaikki yli- tai alijäämäiseen tuottoon liittyvät riskit katetaan yksinomaan riskipreemiolla. Tällaisessa tapauksessa ei sovelleta 18 artiklaa, 19 artiklan 1–4 kohtaa ja 20 artiklaa.
3. Jos 26 artiklan mukaisen määräajoin järjestettävien kuulemisten vaatimuksista ei muuta johdu, muiden kuin siirtopalvelujen tuotto voidaan täsmäyttää soveltuvien osin tässä luvussa esitetyn mukaisesti edellyttäen, että tähän on direktiivin 2009/73/EY 41 artiklan 6 kohdan a alakohdan mukainen hyväksyntä.

18 artikla

Yli- tai alijäämäinen tuotto

1. Siirtopalvelujen yli- tai alijäämäinen tuotto on

$$R_A - R$$

jossa:

R_A on tosiasiallisesti saatu siirtopalvelujen tarjontaan liittyvä tuotto;

R on siirtopalvelujen tuotto.

Arvojen R_A and R on liitettävä samaan tariffikauteen ja, jos 10 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu toimiva siirtoverkonhaltijoiden välinen korvausmekanismi on perustettu, mekanismi on otettava niissä huomioon.

2. Jos 1 kohdan mukaisesti laskettu erotus on positiivinen, siirtopalvelujen tuotto on ylijäämäinen. Jos erotus on negatiivinen, siirtopalvelujen tuotto on alijäämäinen.

19 artikla

Säätelytili

1. Säätelytilillä ilmoitetaan 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tiedot tietyltä tariffikaudelta, ja siihen voi sisältyä muita tietoja, esimerkiksi ennakoitujen ja tosiasiallisten kustannuserien erosta.
2. Siirtoverkonhaltijan yli- tai alijäämäistä siirtopalvelujen tuottoa hallinnoidaan säätelytilillä, jollei muita sääntöjä ole annettu direktiivin 2009/73/EY 41 artiklan 6 kohdan a alakohdan mukaisesti.
3. Jos käytössä on kapasiteetin myyntiin sovellettava kannustinjärjestelmä, joka edellyttää direktiivin 2009/73/EY 41 artiklan 6 kohdan a alakohdan mukaista päätöstä, ainoastaan osaa siirtoverkonhaltijan yli- tai alijäämäisestä tuotosta hallinnoidaan säätelytilillä. Tällaisessa tapauksessa siirtoverkonhaltija tapauksen mukaan pitää itsellään tai maksaa jäljelle jäävän osan.
4. Jokaisen siirtoverkonhaltijan on käytettävä yhtä säätelytiliä.
5. Jollei direktiivin 2009/73/EY 41 artiklan 6 kohdan a alakohdan mukaisesta päätöksestä muuta johdu, mahdollinen ansaittu huutokauppapreemio voidaan osoittaa 4 kohdassa tarkoitetusta säätelytilistä erilliselle tilille. Kansallinen

sääntelyviranomaisen voi päättää käyttää kyseistä huutokauppapreemiota fyysisen ylikuormituksen vähentämiseen tai, jos siirtoverkonhaltija toimii ainoastaan järjestelmässä, jossa ei ole hintakattoa, siirtotariffien alentamiseen seuraavalla tariffikaudella 20 artiklan mukaisesti.

20 artikla

Sääntelytilin täsmäyttäminen

1. On suoritettava sääntelytilin kattava tai osittainen täsmäytys sovellettavan viitehintamenetelmän mukaisesti ja käyttäen lisäksi 4 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettua maksua, jos sellaista sovelletaan.
2. Sääntelytilin täsmäytys on tehtävä direktiivin 2009/73/EY 41 artiklan 6 kohdan a alakohdan mukaisesti annettuja sääntöjä noudattaen tietyltä täsmäytyskaudelta eli ajalta, jonka osalta 19 artiklassa tarkoitettu sääntelytili on täsmäytettävä.
3. Sääntelytilin täsmäytyksen tarkoituksena on korvata tuoton alijäämä siirtoverkonhaltijalle ja palauttaa ylijäämä verkonkäyttäjille.

V LUKU

ERITYTTÄMÄTTÖMÄN KAPASITEETIN JA VIRTUAALISISSA YHTEENLIITÄNTÄPISTEISSÄ OLEVAN KAPASITEETIN HINNOITTELU

21 artikla

Eriyttämättömän kapasiteetin hinnoittelu

1. Eriyttämättömien kapasiteettituotteiden rajahinnan on oltava sama kuin kyseiseen tuotteeseen sisältyvien kapasiteettien rajahintojen summa. Vastaavien otto- ja syöttökapasiteettien rajahinnat on julkistettava, kun eriyttämätön kapasiteettituote asetetaan tarjolle ja jaetaan komission asetuksen (EU) NEWCAM XXX 37 artiklassa tarkoitetun yhteisen varausjärjestelmän kautta.
2. Eriyttämättömien kapasiteettituotteiden myynnistä saatava ja kyseisten tuotteiden rajaintaa vastaava tuotto jaetaan asianomaisille siirtoverkonhaltijoille seuraavasti:
 - a) jokaisen eriyttämätöntä kapasiteettituotetta koskevan liiketoimen jälkeen;
 - b) suhteutettuna kyseiseen tuotteeseen sisältyvien kapasiteettien rajahintoihin.
3. Eriyttämättömien kapasiteettituotteiden myyntiin perustuva huutokauppapreemio jaetaan asianomaisten siirtoverkonhaltijoiden välisen sopimuksen mukaisesti, joka kansallis(t)en sääntelyviranomais(t)en on hyväksyttävä viimeistään kolme kuukautta ennen kerran vuodessa pidettävän vuosikapasiteettihuutokaupan alkamista. Jos kyseinen kaikkien asiaankuuluvien kansallisten sääntelyviranomaisten antama hyväksyntä puuttuu, huutokauppapreemio jaetaan tasan asianomaisille siirtoverkonhaltijoille.
4. Jos kyseessä oleva yhteenliitântäpiste yhdistää kahden jäsenvaltion vierekkäisiä otto- ja syöttöjärjestelmiä, asianomaisten kansallisten sääntelyviranomaisten on toimitettava 3 kohdassa tarkoitettu sopimus virastolle tiedoksi.

22 artikla

Kapasiteetin hinnoittelu virtuaalisessa yhteenliitântäpisteessä

1. Virtuaalisessa yhteenliitântäpisteessä tarjolle asetetun eriytetyn vakiodun kapasiteettituotteen rajahinta lasketaan jommankumman seuraavan menetelmän mukaisesti:
 - a) rajahinta lasketaan viitehinnan perusteella, jos perustettu virtuaalinen yhteenliitântäpiste voidaan sisällyttää sovellettavaan viitehintamenetelmään;
 - b) rajahinta on sama kuin rajahintojen painotettu keskiarvo, joka lasketaan kunkin kyseiseen virtuaaliseen yhteenliitântäpisteeseen sisältyvän yhteenliitântäpisteen viitehintojen perusteella, jos perustettua virtuaalista yhteenliitântäpistettä ei voida sisällyttää sovellettavaan viitehintamenetelmään, seuraavan kaavan mukaisesti:

$$P_{st, VIP} = \frac{\sum_i^n (P_{st, i} \times CAP_i)}{\sum_i^n CAP_i}$$

jossa:

$P_{st, VIP}$ on tietyn eriytetyn vakiodun kapasiteettituotteen rajahinta virtuaalisessa yhteenliitântäpisteessä;

i on virtuaaliseen yhteenliitântäpisteeseen sisältyvä yhteenliitântäpiste;

n on virtuaaliseen yhteenliitântäpisteeseen sisältyvien yhteenliitântäpisteiden lukumäärä;

$P_{st, i}$ on tietyn eriytetyn vakiodun kapasiteettituotteen rajahinta yhteenliitântäpisteessä i ;

CAP_i on tapauksen mukaan tekninen kapasiteetti tai ennakoitu sovittu kapasiteetti yhteenliitântäpisteessä i .

2. Virtuaalisessa yhteenliitântäpisteessä tarjolle asetetun eriyttämättömän vakiodun kapasiteettituotteen rajahinta lasketaan 21 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

VI LUKU

SELVITYSHINTA JA MAKSETTAVA HINTA

23 artikla

Selvityshinnan laskeminen yhteenliitântäpisteissä

Selvityshinta tietylle vakiodulle kapasiteettituotteelle yhteenliitântäpisteessä lasketaan seuraavan kaavan mukaisesti:

$$P_{cl} = P_{R, au} + AP$$

jossa:

P_{cl} on selvityshinta;

$P_{R, au}$ on vakiodulle kapasiteettituotteelle sovellettava rajahinta, joka julkaistaan silloin, kun tuote huutokaupataan;

AP on mahdollinen huutokauppremio.

24 artikla

Maksettavan hinnan laskeminen yhteenliitäntäpisteissä

Tietylle vakiodulle kapasiteettituotteelle yhteenliitäntäpisteessä maksettava hinta lasketaan jommankumman seuraavan kaavan mukaisesti:

- a) jos sovelletaan vaihtelevan maksettavan hinnan mallia:

$$P_{\text{flo}} = P_{\text{R,flo}} + AP$$

jossa:

P_{flo} on vaihteleva maksettava hinta;

$P_{\text{R,flo}}$ on rajahinta vakiodulle kapasiteettituotteelle ajankohtana, jona kyseinen tuote voidaan käyttää;

AP on mahdollinen huutokauppremio;

- b) jos sovelletaan kiinteän maksettavan hinnan mallia:

$$P_{\text{fix}} = (P_{\text{R,y}} \times \text{IND}) + RP + AP$$

jossa:

P_{fix} on kiinteä maksettava hinta;

$P_{\text{R,y}}$ on vakiodulle vuosikapasiteettituotteelle sovellettava rajahinta, joka julkaistaan silloin, kun tuote huutokaupataan;

IND on seuraava suhdeluku: valitun indeksin arvo käyttöajankohtana / saman indeksin arvo huutokaupan ajankohtana;

RP on riskipremio, joka kuvastaa siirtotariffin tasoon liittyvän varmuuden etuja ja jonka on oltava vähintään 0;

AP on mahdollinen huutokauppremio.

25 artikla

Maksettavan hinnan mallien tarjoamista koskevat edellytykset

1. Silloin ja siinä laajuudessa, kun siirtoverkonhaltija toimii järjestelmässä, jossa ei ole hintakattoa, maksettavan hinnan mallien tarjoamista koskevat edellytykset ovat seuraavat:

- a) tapaukset, joissa tarjolle asetetaan ainoastaan olemassa olevaa kapasiteettia:

- i) vaihtelevan maksettavan hinnan mallia on tarjottava;
- ii) kiinteän maksettavan hinnan mallia ei sallita;

- b) samassa huutokaupassa tai samassa vaihtoehtoisessa kapasiteetinjakomekanismissa tarjottava kapasiteetin laajennus ja olemassa oleva kapasiteetti:
 - i) vaihtelevan maksettavan hinnan mallia voidaan tarjota;
 - ii) kiinteän maksettavan hinnan mallia voidaan tarjota, jos jompikumpi seuraavista edellytyksistä täyttyy:
 - 1) käytössä on komission asetuksen (EU) NEWCAM XXX 30 artiklan mukainen vaihtoehtoinen kapasiteetinjakomekanismi;
 - 2) unionin luetteloon yhteistä etua koskevista hankkeista on lisätty hanke Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 347/2013⁶ 3 artiklan mukaisesti.
- 2. Silloin ja siinä laajuudessa, kun siirtoverkonhaltija toimii hintakattojärjestelmässä, voidaan tarjota vaihtelevan maksettavan hinnan mallia tai kiinteän maksettavan hinnan mallia tai molempia.

VII LUKU KUULEMISTA KOSKEVAT VAATIMUKSET

26 artikla

Määräajoin järjestettävä kuuleminen

1. Kansallisen sääntelyviranomaisen tai, jos kansallinen sääntelyviranomainen niin päättää, yhden tai useamman siirtoverkonhaltijan on järjestettävä yksi tai useampia kuulemisia. Kuulemisprosessin vaikuttavuuden lisäämiseksi kuulemisasiakirja olisi mahdollisuuksien mukaan julkaistava englannin kielellä. Ennen 27 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua päätöstä järjestettävän lopullisen kuulemisen on täytettävä tässä artiklassa ja 27 artiklassa esitetyt vaatimukset, ja siinä on tarkasteltava seuraavia tietoja:
 - a) ehdotetun viitehintamenetelmän kuvaus sekä seuraavat asiat:
 - i) alustavat 30 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaiset tiedot, muun muassa
 - 1) perustelut järjestelmän teknisiin piirteisiin liittyville muuttujille;
 - 2) vastaavat tiedot kyseisten muuttujien asianomaisista arvoista ja käytetyistä oletuksista;
 - ii) ehdotettujen kapasiteettiin perustuviin siirtotariffeihin 9 artiklan nojalla tehtävien mukautusten arvo;
 - iii) alustavat viitehinnat, jotka edellyttävät kuulemista;
 - iv) 5 artiklan mukaisten kustannusten jakoa koskevien arvioiden tulokset, osatekijät ja osatekijöitä koskevat yksityiskohtaiset tiedot;
 - v) ehdotetun viitehintamenetelmän arviointi 7 artiklan mukaisesti;

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 347/2013, annettu 17 päivänä huhtikuuta 2013, Euroopan laajuisten energiainfrastruktuurien suuntaviivoista ja päätöksen N:o 1364/2006/EY kumoamisesta sekä asetusten (EY) N:o 713/2009, (EY) N:o 714/2009 ja (EY) N:o 715/2009 muuttamisesta (EUVL L 115, 25.4.2013, s. 39).

- vi) jos ehdotettu viitehintamenetelmä on muu kuin 8 artiklassa yksityiskohtaisesti kuvattu kapasiteetin mukaan painotettu etäisyysperusteinen viitehintamenetelmä, sen vertailu viimeksi mainittuun sekä iii alakohdassa mainitut tiedot;
 - b) alustavat 30 artiklan 1 kohdan b alakohdan i, iv ja v alakohdan mukaiset tiedot;
 - c) seuraavat siirtotariffeja ja muita kuin siirtotariffeja koskevat tiedot:
 - i) jos ehdotetaan 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja hyödykkeeseen perustuvia siirtotariffeja:
 - 1) tapa, jolla ne asetetaan;
 - 2) sallitun tai tavoitetuoton osuus, joka ennakoidaan katettavan kyseisillä tariffeilla;
 - 3) alustavat hyödykkeeseen perustuvat siirtotariffit;
 - ii) jos ehdotetaan verkkokäyttäjille tarjottavia muita kuin siirtopalveluja:
 - 1) muita kuin siirtopalveluja koskeva hinnoittelumenetelmä;
 - 2) sallitun tai tavoitetuoton osuus, joka ennakoidaan katettavan kyseisillä tariffeilla;
 - 3) tapa, jolla muiden kuin siirtopalvelujen tuotto täsmäytetään 17 artiklan 3 kohdan mukaisesti;
 - 4) verkkokäyttäjille tarjottavia muita kuin siirtopalveluja koskevat alustavat muut kuin siirtotariffit;
 - d) alustavat 30 artiklan 2 kohdan mukaiset tiedot;
 - e) jos olemassa olevan kapasiteetin osalta on tarkoitus tarjota hintakattojärjestelmän puitteissa 24 artiklan b alakohdassa tarkoitettua kiinteän maksettavan hinnan mallia:
 - i) ehdotettu indeksi;
 - ii) ehdotettu laskelma ja riskipreemioon perustuvan tuoton käyttötapa;
 - iii) yhteenliitântäpisteet ja tariffikaudet, joille mallia ehdotetaan;
 - iv) kapasiteetin tarjolle asettamista yhteenliitântäpisteessä koskeva prosessi, kun ehdotetaan 24 artiklassa tarkoitettuja sekä kiinteän että vaihtelevan maksettavan hinnan malleja.
2. Ennen 27 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua päätöstä järjestettävän lopullisen kuulemisen on kestettävä vähintään kaksi kuukautta. Mitä tahansa 1 kohdassa tarkoitettua kuulemista koskevissa kuulemisasiakirjoissa voidaan edellyttää, että toimitettuun kuulemisvastaukseen sisältyy julkaistavaksi soveltuva ei-luottamuksellinen versio.
 3. Sen mukaan, mikä yhteisö julkaisee 1 kohdassa tarkoitetun kuulemisasiakirjan, kansallisen sääntelyviranomaisen tai yhden tai useamman siirtoverkonhaltijan on julkaistava kuulemiseen saadut vastaukset ja niiden tiivistelmä yhden kuukauden kuluessa kuulemisen päättymisestä. Kuulemisprosessin vaikuttavuuden lisäämiseksi tiivistelmä olisi mahdollisuuksien mukaan laadittava englannin kielellä.
 4. Seuraavat määräajoin pidettävät kuulemiset järjestetään 27 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

5. Virasto laatii kaasun siirtoverkonhaltijoiden eurooppalaista verkostoa, jäljempänä 'Kaasu-ENTSO', kuultuaan mallin 1 kohdassa tarkoitettua kuulemisasiakirjaa varten. Malli on saatettava kansallisten sääntelyviranomaisten ja siirtoverkonhaltijoiden käyttöön 90 päivän kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta *[specific date to be inserted by OP]*.

27 artikla

Kansallisen sääntelyviranomaisen jaksottainen päätöksenteko

1. Avatessaan 26 artiklan mukaisen lopullisen kuulemisen ennen 27 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua päätöstä kansallisen sääntelyviranomaisen tai, jos kansallinen sääntelyviranomainen niin päättää, yhden tai useamman siirtoverkonhaltijan on toimitettava kuulemisasiakirjat virastolle.
2. Virasto analysoi kuulemisasiakirjasta seuraavat seikat:
 - a) onko kaikki 26 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tiedot julkaistu;
 - b) täyttävätkö kuulemisessa 26 artiklan mukaisesti tarkastellut seikat seuraavat vaatimukset:
 - 1) täyttääkö ehdotettu viitehintamenetelmä 7 artiklassa esitetyt vaatimukset;
 - 2) täytyvätkö 4 artiklan 3 kohdassa esitetyt hyödykkeeseen perustuvien siirtotariffien asettamista koskevat kriteerit;
 - 3) täytyvätkö 4 artiklan 4 kohdassa esitetyt muiden kuin siirtotariffien asettamista koskevat kriteerit.
3. Kahden kuukauden kuluessa 1 kohdassa tarkoitetun kuulemisen päättymisestä virasto julkaisee ja lähettää kansalliselle sääntelyviranomaiselle tai siirtoverkonhaltijalle sen mukaan, mikä yhteisö julkaisi kuulemisasiakirjan, sekä komissiolle päätelmät 2 kohdan mukaisesta analyysistään englannin kielellä.

Viraston on säilytettävä kaupallisesti arkaluonteisten tietojen luottamuksellisuus.
4. Viiden kuukauden kuluessa lopullisen kuulemisen päättymisestä kansallisen sääntelyviranomaisen, joka toimii direktiivin 2009/73/EY 41 artiklan 6 kohdan a alakohdan mukaisesti, on tehtävä ja julkaistava perusteltu päätös kaikista 26 artiklan 1 kohdassa mainituista seikoista. Kansallisen sääntelyviranomaisen on lähetettävä kyseinen päätös virastolle ja komissiolle, kun se julkaistaan.
5. Menettely, joka käsittää viitehintamenetelmää koskevan lopullisen kuulemisen 26 artiklan mukaisesti, kansallisen sääntelyviranomaisen 4 kohdan mukaisesti tekemän päätöksen, tariffien laskemisen kyseisen päätöksen pohjalta ja tariffien julkaisemisen VIII luvun mukaisesti, voidaan käynnistää tämän asetuksen voimaantulosta alkaen, ja se on päätettävä viimeistään 31 päivänä toukokuuta 2019. Menettelyssä on otettava huomioon II, III ja IV luvussa esitetyt vaatimukset. Kuluvalla tariffikaudella 31 päivänä toukokuuta 2019 sovellettavia tariffeja sovelletaan kauden päättymiseen asti. Menettely toistetaan vähintään joka viides vuosi 31 päivästä toukokuuta 2019 lähtien.

28 artikla

Alennuksia, kertoimia ja kausitekijöitä koskeva kuuleminen

1. Samaan aikaan 26 artiklan 1 kohdan mukaisesti järjestettävän lopullisen kuulemisen kanssa kansallisen sääntelyviranomaisen on järjestettävä kuuleminen kaikille toisiinsa suoraan yhteydessä olevien jäsenvaltioiden kansallisille sääntelyviranomaisille ja asiaankuuluville sidosryhmille seuraavista seikoista:
 - a) kerrointen taso;
 - b) kausitekijöitä sovellettaessa kausitekijöiden taso ja laskeminen 15 artiklan mukaisesti;
 - c) 9 artiklan 2 kohdan ja 16 artiklan mukaisten alennusten taso.Kuulemisen päätyttyä on tehtävä perusteltu päätös direktiivin 2009/73/EY 41 artiklan 6 kohdan a alakohdan mukaisesti tämän kohdan a–c alakohdassa tarkoitetuista seikoista. Jokaisen kansallisen viranomaisen on otettava huomioon toisiinsa suoraan yhteydessä olevien jäsenvaltioiden kansallisten sääntelyviranomaisten kannat.
2. Seuraavat kuulemiset on järjestettävä jokaisena tariffikautena 1 kohdassa tarkoitettun päätöksen päivämäärästä lähtien. Jokaisen kuulemisen jälkeen ja kuten 32 artiklan a alakohdassa esitetään, kansallisen sääntelyviranomaisen on tehtävä ja julkaistava perusteltu päätös 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetuista seikoista.
3. Tehdessään 1 ja 2 kohdassa tarkoitettun päätöksen kansallisen sääntelyviranomaisen on otettava huomioon kuulemiseen saadut vastaukset sekä seuraavat seikat:
 - a) kertoimet:
 - i) tasapaino yhtäältä lyhyen aikavälin kaasukaupan helpottamisen ja toisaalta siirtojärjestelmään tehtäviä tehokkaita investointeja varten annettavien pitkän aikavälin signaalien välillä;
 - ii) vaikutukset siirtopalvelujen tuottoon ja sen kattamiseen;
 - iii) tarve välttää ristiintukemista verkonkäyttäjien välillä ja parantaa rajahintojen kustannusvastaavuutta;
 - iv) fyysiseen ja sopimuksista johtuvaan ylikuormitukseen liittyvät tilanteet;
 - v) vaikutukset rajat ylittäviin virtoihin;
 - b) kausitekijät:
 - i) vaikutukset infrastruktuurin taloudellisen ja tehokkaan käytön helpottamiseen;
 - ii) tarve parantaa rajahintojen kustannusvastaavuutta.

VIII LUKU JULKAISUVAATIMUKSET

29 artikla

Ennen kerran vuodessa pidettävää vuosikapasiteettiuhuutokauppaa julkaistavat tiedot

Ennen kerran vuodessa pidettävää vuosikapasiteettiuhuutokauppaa kansallisen sääntelyviranomaisen tai, jos kansallinen sääntelyviranomainen niin päättää, yhden tai

useamman siirtoverkonhaltijan on julkaistava yhteenliitännäispisteiden ja, jos kansallinen sääntelyviranomaisen päättää soveltaa komission asetusta (EU) NEW CAM XXX, muiden kohtien kuin yhteenliitännäispisteiden osalta 31 ja 32 artiklassa annettujen vaatimusten mukaisesti seuraavat tiedot:

- a) kiinteän kapasiteetin vakioidut kapasiteettituotteet:
 - i) rajahinnat, joita vähimmäistapauksessa sovelletaan kerran vuodessa pidettävän vuosikapasiteettihuutokaupan jälkeen alkavan maakaasuvuoden loppuun;
 - ii) kertoimet ja kausitekijät, joita on sovellettu vakioitujen muiden kuin vuosikapasiteettituotteiden rajahintoihin;
 - iii) kansallisen sääntelyviranomaisen perustelut kertoimien tasolle;
 - iv) jos kausitekijöitä sovelletaan, perustelut niiden soveltamiselle;
- b) keskeytyvän kapasiteetin vakioidut kapasiteettituotteet:
 - i) rajahinnat, joita vähimmäistapauksessa sovelletaan kerran vuodessa pidettävän vuosikapasiteettihuutokaupan jälkeen alkavan maakaasuvuoden loppuun;
 - ii) keskeytyksen todennäköisyyttä koskeva arvio, johon sisältyvät
 - 1) kaikki tarjolle asetetut keskeytyvän kapasiteetin vakioitujen kapasiteettituotteiden lajit käsittävä luettelo, johon myös sisältyy kunkin lajin osalta keskeytyksen todennäköisyys ja sovellettu alennus;
 - 2) selvitys siitä, kuinka keskeytyksen todennäköisyys on laskettu kullekin 1 alakohdassa tarkoitetulle tuotelajille;
 - 3) aiemmat tiedot tai ennusteet, tai molemmat, joita on käytetty 2 alakohdassa tarkoitetun keskeytyksen todennäköisyyden arvioimiseen.

30 artikla

Ennen tariffikautta julkaistavat tiedot

1. Ennen tariffikautta kansallisen sääntelyviranomaisen tai, jos kansallinen sääntelyviranomaisen niin päättää, yhden tai useamman siirtoverkonhaltijan on julkaistava 31 ja 32 artiklassa annettujen vaatimusten mukaisesti seuraavat tiedot:
 - a) tiedot käytettyyn viitehintamenetelmään sisältyvistä, siirtojärjestelmän teknisiin ominaisuuksiin liittyvistä muuttujista, joita ovat muun muassa
 - i) tekninen kapasiteetti otto- ja syöttökohdissa ja siihen liittyvät oletukset;
 - ii) ennakoitu sovittu kapasiteetti otto- ja syöttökohdissa ja siihen liittyvät oletukset;
 - iii) kaasuvirran määrä ja suunta otto- ja syöttökohdissa ja niihin liittyvät oletukset, kuten kaasuvirran kysyntä- ja tarjontaskenaariot kysyntä- tai tarjontahuipun aikana;
 - iv) siirtoverkon rakenteen riittävän yksityiskohtainen kuvaus;

- v) muut siirtoverkkoa koskevat tekniset tiedot, kuten putkijohtojen pituus ja halkaisija ja kompressoriasemien teho;
- b) seuraavat tiedot:
 - i) siirtoverkonhaltijan sallittu tai tavoitetuotto tai molemmat;
 - ii) tiedot i alakohdassa tarkoitetun tuoton muutoksista edelliseen vuoteen verrattuna;
 - iii) seuraavat muuttujat:
 - 1) sääntelyviranomaisen laskemaan pääomapohjaan (regulated asset base) sisältyvät omaisuuserät ja niiden kokonaisarvo;
 - 2) pääomakustannus ja sen laskentamenetelmä;
 - 3) pääomamenot, muun muassa
 - a) menetelmät omaisuuserien alkuperäisen arvon määrittämistä varten;
 - b) menetelmät omaisuuserien uudelleen arvioimista varten;
 - c) selvitykset omaisuuserien arvon kehittämisestä;
 - d) poistoajat ja poistojen määrät omaisuuserien mukaan eriteltynä;
 - 4) toimintamenot;
 - 5) kannustinjärjestelmät ja tehokkuustavoitteet;
 - 6) inflaatioindeksit;
 - iv) siirtopalvelujen tuotto;
 - v) seuraavat suhteet iv alakohdassa tarkoitetulle tuotolle:
 - 1) kapasiteetti–hyödykesuhde, joka tarkoittaa erittelyä kapasiteettiin perustuvilla siirtotariffeilla saatuun tuottoon ja hyödykkeeseen perustuvilla siirtotariffeilla saatuun tuottoon;
 - 2) otto–syöttösuhde, joka tarkoittaa erittelyä kapasiteettiin perustuvilla siirtotariffeilla kaikkien ottokohtien osalta saatuun tuottoon ja kapasiteettiin perustuvilla siirtotariffeilla kaikkien syöttökohtien osalta saatuun tuottoon;
 - 3) järjestelmän sisäisen ja järjestelmien välisen suhde, joka tarkoittaa 5 artiklan mukaisesti laskettua erittelyä järjestelmän sisäisestä verkon käytöstä otto- ja syöttökohdissa saatuun tuottoon ja järjestelmien välisestä verkon käytöstä otto- ja syöttökohdissa saatuun tuottoon;
 - vi) silloin ja siinä laajuudessa, kun siirtoverkonhaltija toimii järjestelmässä, jossa ei ole hintakattoa, seuraavat edelliseen tariffikauteen liittyvän sääntelytilin täsmäyttämistä koskevat tiedot:
 - 1) tosiasiassa saatu tuotto, yli- tai alijäämäinen sallittu tuotto ja siitä sääntelytilille ja, tapauksen mukaan, sääntelytilin alatileille osoitettu osa;
 - 2) täsmäytyskausi ja käytetyt kannustinjärjestelmät;

- vii) suunniteltu huutokauppareemion käyttö;
 - c) seuraavat siirtotariffeja ja muita kuin siirtotariffeja koskevat tiedot sekä kyseisten tariffien johtamiseen liittyvät olennaiset tiedot:
 - i) 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut hyödykkeeseen perustuvat siirtotariffit, jos käytetty;
 - ii) 4 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut muihin kuin siirtopalveluihin sovellettavat muut kuin siirtotariffit, jos käytetty;
 - iii) viitehinnat ja muut hinnat, joita sovelletaan muissa kuin 29 artiklassa tarkoitetuissa kohdissa.
2. Lisäksi siirtotariffien osalta on julkaistava seuraavat tiedot:
- a) selvitys seuraavista:
 - i) saman lajin siirtopalveluun kuluvalle tariffikaudella sovellettavien siirtotariffien ja sillä tariffikaudella, jolta tiedot julkaistaan, sovellettavien siirtotariffien ero;
 - ii) saman lajin siirtopalveluun sillä tariffikaudella, jolta tiedot julkaistaan, sovellettavien siirtotariffien ja sääntelykauden kullakin jäljellä olevalla tariffikaudella sovellettavien siirtotariffien arvioitu ero;
 - b) vähintään yksinkertaistettu säännöllisesti päivitettävä tariffimalli käyttöohjeineen, jonka avulla verkkokäyttäjät voivat laskea kuluvaan tariffikauteen sovellettavat siirtotariffit ja arvioida niiden mahdollista kehitystä kyseisen tariffikauden jälkeen.
3. Niiden kohtien osalta, jotka on suljettu asetuksen (EY) N:o 715/2009 liitteessä I olevan 3.2 kohdan 1 alakohdan a alakohdassa tarkoitetun olennaisen kohtien määritelmän ulkopuolelle, tiedot ennakoidun sovitun kapasiteetin määrästä ja kaasuvirran ennakoidusta määrästä julkaistaan asetuksen (EY) N:o 715/2009 liitteessä I olevan 3.2 kohdan 2 alakohdan mukaisesti.

31 artikla *Julkaisutapa*

1. Tiedot, joita tarkoitetaan 29 ja 30 artiklassa, on julkaistava 32 artiklan mukaisesti asianomaisen yhteisön verkkosivustolla, johon on pääsy asetuksen (EY) N:o 715/2009 liitteessä I olevan 3.1.1 kohdan 1 alakohdan h alakohdassa tarkoitetulla jakelualustalla olevan linkin kautta.
- Yleisöllä on oltava pääsy kyseisiin tietoihin, maksutta ja ilman käyttörajoituksia. Tiedot on julkaistava
- a) helposti ymmärrettävällä tavalla;
 - b) selkeässä ja helppokäyttöisessä muodossa ja ketään syrjimättä;
 - c) ladattavassa muodossa;
 - d) yhdellä tai useammalla jäsenvaltion virallisella kielellä ja, jollei yksi jäsenvaltion virallisista kielistä ole englanti, mahdollisuuksien mukaan englannin kielellä.

2. Yhteenliitântäpisteistä on asetuksen (EY) N:o 715/2009 liitteessä I olevan 3.1.1 kohdan 1 alakohdan h alakohdassa tarkoitettulla jakelualustalla julkaistava seuraavat tiedot:
- a) 29 artiklassa mainittuna ajankohtana rajahinnat kiinteän kapasiteetin vakioitujen kapasiteettituotteiden ja keskeytyvän kapasiteetin vakioitujen kapasiteettituotteiden osalta;
 - b) 30 artiklassa mainittuna ajankohtana 4 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettu virtaukseen perustuva maksu, jos sitä sovelletaan.
3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettut tiedot on julkaistava seuraavasti:
- a) 1 kohdan a–c alakohdassa esitetyn mukaisesti;
 - b) englannin kielellä;
 - c) vakiomuotoisessa taulukossa, jossa on ilmoitettava vähintään seuraavat tiedot:
 - i) yhteenliitântäpiste;
 - ii) kaasuvirran suunta;
 - iii) asianomaisten siirtoverkonhaltijoiden nimet;
 - iv) tuotteen alkamis- ja päättymisajankohta;
 - v) onko kyseessä kiinteä vai keskeytyvä kapasiteetti;
 - vi) vakioitua kapasiteettituotetta koskeva maininta;
 - vii) sovellettava tariffi per kWh/h ja kWh/d paikallisena valuuttana ja euroina ottaen huomioon seuraavat seikat:
 - 1) jos sovellettava kapasiteetin yksikkö on kWh/h, sovellettavaa tariffia per kWh/d koskevat tiedot eivät ole sitovia, ja päinvastoin;
 - 2) jos paikallinen valuutta on muu kuin euro, euroina ilmaistua sovellettavaa tariffia koskevat tiedot eivät ole sitovia.
- Lisäksi, jollei vii alakohdan 2 alakohdasta muuta johdu, kyseisessä vakiomuotoisessa taulukossa on esitettävä 30 artiklassa mainittuna ajankohtana kaikkia kustannuksia koskeva simulaatio virtaukselle 1 GWh/päivä/vuosi kunkin yhteenliitântäpisteen osalta paikallisena valuuttana ja euroina.
4. Jos 2 kohdassa tarkoitettut tiedot poikkeavat vastaavista 1 kohdassa tarkoitetuista tiedoista, vastaavat 1 kohdassa tarkoitettut tiedot ovat ensisijaisia.

32 artikla
Julkaisemisen määräaika

Edellä 29 ja 30 artiklassa tarkoitettujen tietojen julkaisemisen määräaika on seuraava:

- a) 29 artiklassa tarkoitettujen tietojen osalta viimeistään 30 päivää ennen kerran vuodessa pidettävää vuosikapasiteettihuutokauppaa;
- b) 30 artiklassa tarkoitettujen tietojen osalta viimeistään 30 päivää ennen asianomaista tariffikautta;

- c) asianomaisten 12 artiklan 3 kohdan mukaisesti tariffikauden aikana päivitettyjen siirtotariffien osalta välittömästi direktiivin 2009/73/EY 41 artiklan 6 kohdan a alakohdan mukaisesti myönnetyn hyväksynnän jälkeen.

Siirtotariffien jokaisen päivityksen yhteydessä on esitettävä tiedot, joista ilmenee syyt tariffin muutokseen. Jos 12 artiklan 3 kohdan b alakohtaa sovelletaan, päivitykseen on liitettävä myös 29 artiklan b alakohdassa tarkoitettujen asianomaisten keskeytyvän kapasiteetin vakioitujen kapasiteettituotteiden lajeja koskevan raportin ajan tasalle saatettu versio.

IX LUKU KAPASITEETIN LAAJENNUS

33 artikla

Kapasiteetin laajennukseen sovellettavat hinnoitteluperiaatteet

1. Vähimmäishinta, jolla siirtoverkonhaltijat saavat hyväksyä kapasiteetin laajennusta koskevan pyynnön, on viitehinta. Taloudellisen testin laskelmaa varten viitehinnat johdetaan sisällyttämällä asianomaiset kapasiteetin laajennuksen tarjolle asettamiseen liittyvät oletukset viitehintamenetelmään.
2. Jos kapasiteetin laajennusta varten on tarkoitus tarjota 24 artiklan b alakohdan mukaista kiinteän maksettavan hinnan mallia, 24 artiklan b alakohdassa tarkoitettujen rajahinnan on perustuttava ennakoituihin investointi- ja toimintakustannuksiin. Heti sen jälkeen, kun kapasiteetin laajennus on otettu käyttöön, kyseistä rajahintaa on mukautettava suhteessa ennakoitujen investointikustannusten ja tosiasiallisten investointikustannusten väliseen eroon riippumatta siitä, onko ero positiivinen vai negatiivinen.
3. Jos kapasiteetin koko laajennuksen jako viitehintaan ei tuottaisi riittävää tuottoa taloudellisen testin positiivista tulosta varten, voidaan ensimmäisessä huutokaupassa tai vaihtoehtoisessa jakomekanismissa, jossa kapasiteetin laajennus asetetaan tarjolle, soveltaa pakollista vähimmäispreemiota. Pakollista vähimmäispreemiota voidaan soveltaa myös seuraaviin huutokauppoihin, kun tarjolle asetetaan kapasiteettia, joka jää aluksi myymättä, tai kapasiteettia, joka siirrettiin aluksi sivuun komission asetuksen (EU) N:o NEWCAM XXX 8 artiklan 8 ja 9 kohdan mukaisesti. Päätös siitä, sovelletaanko pakollista vähimmäispreemiota ja missä huutokaupoissa sitä sovelletaan, on tehtävä direktiivin 2009/73/EY 41 artiklan 6 kohdan a alakohdan mukaisesti.
4. Pakollisen vähimmäispreemion määrän olisi mahdollistettava taloudellisen testin positiivinen tulos tuoton ansiosta, joka perustuu ensimmäisessä huutokaupassa tai vaihtoehtoisessa kapasiteetinjakomekanismissa, jossa kapasiteetin laajennusta on tarjolla, tarjottuun kapasiteettiin. Pakollisen vähimmäispreemion vaihteluvälille, joka määräytyy odotetun jaetun kapasiteetin mukaan, on saatava toimivaltaisten kansallisten viranomaisten hyväksyntä komission asetuksen (EU) NEWCAM XXX 25 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti.
5. Kansallisen sääntelyviranomaisen hyväksymä pakollinen vähimmäispremio lisätään viitehintaan, jota sovelletaan eriyttämättömiin kapasiteettituotteisiin asianomaisessa yhteenliittämisteessä, ja se jaetaan yksinomaan niille siirtoverkonhaltijoille, joita varten kyseinen kansallinen sääntelyviranomainen on pakollisen vähimmäispreemion hyväksynyt. Tämä pakollisen vähimmäispreemion jakoa koskeva perusperiaate ei rajoita mahdollisen lisähuutokauppreemion jakamista 21 artiklan 3 kohdan tai

asianomaisten kansallisten sääntelyviranomaisten välisen vaihtoehtoisen sopimuksen mukaisesti.

X LUKU LOPPU- JA SIIRTYMÄSÄÄNNÖKSET

34 artikla

Siirtoverkonhaltijoiden sallitun tai tavoitetuoton määrittämiseen käytetyt menetelmät ja muuttujat

1. Kahden vuoden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta *[specific date to be inserted by OP]* viraston on julkaistava raportti siirtoverkonhaltijoiden sallitun tai tavoitetuoton määrittämiseen käytetyistä menetelmistä ja muuttujista. Raportin pohjana on käytettävä ainakin 30 artiklan 1 kohdan b alakohdan iii alakohdassa tarkoitettuja muuttujia.
2. Kansallisten sääntelyviranomaisten on toimitettava virastolle, viraston määrittelemän prosessin mukaisesti, kaikki tarpeelliset siirtoverkonhaltijoiden sallitun tai tavoitetuoton määrittämiseen käytettyihin menetelmiin ja muuttujiin liittyvät tiedot.

35 artikla

Voimassa olevat sopimukset

1. Tämä asetus ei vaikuta siirtotariffien tasoihin, jotka perustuvat ennen tämän asetuksen voimaantuloa *[specific date to be inserted by OP]* tehtyihin sopimuksiin tai kapasiteetin varauksiin, jollei kyseisissä sopimuksissa tai kapasiteetin varauksissa ennakoida kapasiteettiin ja/tai hyödykkeeseen perustuvien siirtotariffien muutoksia mahdollisia indeksimuutoksia lukuun ottamatta.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin siirtotariffeihin ja kapasiteetin varauksiin liittyviä sopimusmääräyksiä ei voida uusia kertaalleen tai toistuvasti eikä niiden voimassaoloa voida jatkaa viimeisen voimassaolopäivän jälkeen.
3. Yhden kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta *[specific date to be inserted by OP]* siirtoverkonhaltijan on lähetettävä mahdolliset 1 kohdassa tarkoitettut sopimukset tai mahdollisia kapasiteetin varauksia koskevat tiedot kansalliselle sääntelyviranomaiselle tiedoksi.

36 artikla

Täytäntöönpanon seuranta

1. Avustaakseen virastoa asetuksen (EY) N:o 715/2009 9 artiklan 1 kohdan mukaisissa seurantatehtävissä Kaasu-ENTSO on seurattava ja analysoitava asetuksen (EY) N:o 715/2009 8 artiklan 8 ja 9 kohdan mukaisesti, miten siirtoverkonhaltijat ovat panneet tämän asetuksen täytäntöön. Kaasu-ENTSO on erityisesti varmistettava kaikkien niiden asiaankuuluvien tietojen kattavuus ja oikeellisuus, jotka siirtoverkonhaltijoiden on toimitettava. Kaasu-ENTSO on toimitettava kyseiset tiedot virastolle seuraavien määräaikojen mukaisesti:
 - a) 31 päivä maaliskuuta 2018 VIII luvun mukaisten vaatimusten osalta;

- b) 31 päivä maaliskuuta 2020 kaikkien muiden tämän asetuksen säännösten osalta.
- 2. Siirtoverkonhaltijoiden on toimitettava Kaasu-ENTSOlle kaikki tiedot, joita Kaasu-ENTSO tarvitsee voidakseen täyttää 1 kohdan mukaiset velvoitteensa, seuraavien määräaikojen mukaisesti:
 - a) 31 päivä joulukuuta 2017 VIII luvun mukaisten vaatimusten osalta;
 - b) 31 päivä joulukuuta 2019 kaikkien muiden tämän asetuksen säännösten osalta.
- 3. Edellä 1 ja 2 kohdassa kuvattu täytäntöönpanon seurantasykli on komission pyynnöstä toistettava tulevana vuosina.
- 4. Kaasu-ENTSO:n ja viraston on säilytettävä kaupallisesti arkaluonteisten tietojen luottamuksellisuus.
- 5. Kolmen vuoden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta viraston on julkaistava kertomus viitehintamenetelmien soveltamisesta jäsenvaltioissa.

37 artikla

Poikkeusten myöntämisvaltuudet

- 1. Yhdysputkea, joka hyötyy direktiivin 2009/73/EY 41 artiklan 6, 8 ja 10 kohdan soveltamista koskevasta vapautuksesta mainitun direktiivin 36 artiklan mukaisesti tai vastaavasta vapautuksesta, operoivan yhteisön pyynnöstä kansalliset sääntelyviranomaiset voivat myöntää yhteisesti kyseiselle yhteisölle poikkeuksen tämän asetuksen yhden tai useamman artiklan soveltamisesta tämän artiklan 2–6 kohdan mukaisesti, jos mainittujen artiklojen soveltamisella kyseiseen yhteisöön olisi yksi tai useampia seuraavista kielteisistä seurauksista. Niiden soveltaminen
 - a) ei edistäisi tehokasta kaasukauppaa ja kilpailua;
 - b) ei kannustaisi investoimaan uuteen kapasiteettiin tai ylläpitämään olemassa olevia kapasiteettitasoja;
 - c) vääristäisi rajat ylittävää kauppaa kohtuuttomasti;
 - d) vääristäisi samanluonteisia palveluja tarjoavien muiden infrastruktuurin ylläpitäjien kanssa käytävää kilpailua;
 - e) olisi mahdotonta panna täytäntöön, kun otetaan huomioon yhdysputkien erityisluonne.
- 2. Poikkeusta 1 kohdan nojalla hakevan yhteisön on sisällytettävä pyyntöönsä yksityiskohtainen perustelu ja kaikki hakemusta tukevat asiakirjat, mukaan luettuna tapauksen mukaan kustannus–hyötyanalyysi, joista ilmenee, että yksi tai useampi 1 kohdan a–e alakohdassa mainituista edellytyksistä täyttyy.
- 3. Asianomaisten kansallisten sääntelyviranomaisten on arvioitava poikkeusta koskeva pyyntö yhteisesti ja toimittava sitä käsitellessään tiiviissä yhteistyössä. Jos asianomaiset kansalliset sääntelyviranomaiset myöntävät poikkeuksen, niiden on tarkennettava päätöksissään sen kesto.
- 4. Kansallisten sääntelyviranomaisten on ilmoitettava virastolle ja komissiolle päätöksistään myöntää kyseinen poikkeus.

5. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat peruuttaa poikkeuksen, jos olosuhteet ja/tai perustana olevat syyt eivät enää päde tai jos virasto tai komissio suosittavat peruuttamaan poikkeuksen, koska sille ei ole enää perusteita.

38 artikla
Voimaantulo

1. Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.
2. Tätä asetusta sovelletaan sen voimaantulosta alkaen.
3. Asetuksen VI ja VIII lukua sovelletaan kuitenkin 1 päivästä lokakuuta 2017. Asetuksen II, III ja IV lukua sovelletaan 31 päivästä toukokuuta 2019.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 16.3.2017.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Jean-Claude JUNCKER